

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2009/28/ES

ze dne 23. dubna 2009

o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 a článek 95 této smlouvy ve vztahu k článkům 17, 18 a 19 této směrnice,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Důležitými součástmi balíčku opatření, která jsou zapotřebí ke snížení emisí skleníkových plynů a ke splnění Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu a dalších závazků Společenství a mezinárodních závazků týkajících se snížení emisí skleníkových plynů po roce 2012, jsou kontrola spotřeby energie v Evropě a větší využívání energie z obnovitelných zdrojů spolu s úsporami energie a zvýšením energetické účinnosti. Tyto faktory hrají také důležitou roli při podpoře zabezpečení dodávek energií, technologického vývoje a inovací a při poskytování příležitostí k zaměstnání a regionálnímu rozvoji, zejména ve venkovských a izolovaných oblastech.
- (2) Zejména intenzivnější vývoj lepších technologií, pobídky k využívání a rozšiřování veřejné dopravy, využívání energeticky účinných technologií a využívání energie z obnovitelných zdrojů v dopravě patří mezi nejúčinnější nástroje,

jimiž může Společenství snížit svou závislost na dovážené ropě v odvětví dopravy, kde je problém zabezpečení dodávek energie nejvíce akutní, a ovlivnit trh s pohonnými hmotami pro dopravu.

- (3) Uznává se, že hospodářského růstu lze dosáhnout prostřednictvím inovací a udržitelné konkurenceschopné energetické politiky. Výroba energie z obnovitelných zdrojů často závisí na místních nebo regionálních malých a středních podnicích. Možnosti, které přinášejí pro růst a zaměstnanost investice do výroby energie z obnovitelných zdrojů na místní a regionální úrovni v členských státech a jejich regionech, jsou rozsáhlé. Komise a členské státy by proto měly podporovat rozvojová opatření na národní a regionální úrovni v těchto oblastech, podporovat výměnu osvědčených postupů ve výrobě energie z obnovitelných zdrojů mezi místními a regionálními rozvojovými iniciativami a podporovat využívání strukturálních fondů v této oblasti.
- (4) V rámci podpory rozvoje trhu s obnovitelnými zdroji energie je nutné zohlednit pozitivní vliv na možnosti regionálního a místního rozvoje, vývozní možnosti, sociální soudržnost a možnosti zaměstnání, zejména pokud jde o malé a střední podniky a nezávislé výrobce energie.
- (5) Za účelem snížení emisí skleníkových plynů ve Společenství a závislosti Společenství na dovozu energie by měl být rozvoj energie z obnovitelných zdrojů úzce spjat se zvyšováním energetické účinnosti.
- (6) U decentralizovaných technologií obnovitelných zdrojů energie je nutno podporovat fázi demonstrace a uvádění na trh. Přechod k decentralizované výrobě energie má mnoho výhod, včetně využití místních zdrojů energie, lepšího zabezpečení dodávek energie na místní úrovni, kratší přepravní vzdálenosti a nižší ztráty při přenosu energie. Tato decentralizace napomáhá také rozvoji a soudržnosti společnosti, neboť vytváří zdroje příjmů a pracovní místa na místní úrovni.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 17. září 2008 (Úř. věst. C 77, 31.3.2009, s. 43).

⁽²⁾ Úř. věst. C 325, 19.12.2008, s. 12.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 17. prosince 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. dubna 2009.

- (7) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/77/ES ze dne 27. září 2001 o podpoře elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie na vnitřním trhu s elektřinou⁽¹⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/30/ES ze dne 8. května 2003 o podpoře užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě⁽²⁾ stanovily definice pro různé druhy energie z obnovitelných zdrojů. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽³⁾ stanovila obecné definice pro odvětví elektroenergetiky. V zájmu právní jistoty a jasnosti je vhodné používat v této směrnici stejné nebo podobné definice.
- (8) Ze sdělení Komise ze dne 10. ledna s názvem „Pracovní plán pro obnovitelné zdroje energie – Obnovitelné zdroje energie v 21. století: cesta k udržitelnější budoucnosti“ vyplývá, že vhodnými a dosažitelnými cíli je cíl 20 % podílu energie z obnovitelných zdrojů a cíl 10 % podílu energie z obnovitelných zdrojů v dopravě a že rámec, který zahrnuje povinné cíle, by měl podnikatelskému prostředí poskytnout dlouhodobou stabilitu, kterou potřebuje k udržitelnému investování do odvětví obnovitelné energie, jež umožní snížit závislost na dovážených fosilních palivech a více využívat nových technologií pro výrobu energie. Tyto cíle jsou doplněny 20 % zvýšením energetické účinnosti do roku 2020 stanoveným ve sdělení Komise ze dne 19. října 2006 s názvem „Akční plán pro energetickou účinnost: využití možností“, které bylo schváleno Evropskou radou na zasedání v březnu roku 2007 a Evropským parlamentem v usnesení ze dne 31. ledna 2008 o tomto akčním plánu.
- (9) Evropská rada na zasedání v březnu roku 2007 znovu potvrdila závazek Společenství rozvíjet energii z obnovitelných zdrojů po roce 2010 v celém Společenství. Schválila povinný cíl 20 % podílu energie z obnovitelných zdrojů na celkové spotřebě energie ve Společenství do roku 2020 a povinný minimální cíl, jenž má být dosažen všemi členskými státy, 10 % podílu biopaliv na celkové spotřebě benzínu a nafty v dopravě, přičemž tento cíl má být zaveden nákladově efektivním způsobem. Evropská rada uvedla, že závazná povaha tohoto cíle je přiměřená a podmíněna udržitelností výroby, dostupností biopaliv druhé generace na trhu a odpovídající změnou směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzínu a motorové nafty⁽⁴⁾, aby umožňovala patřičnou míru přimíchávání. Evropská rada na zasedání v březnu roku 2008 zopakovala, že je nezbytné vypracovat a splnit účinná kritéria udržitelnosti pro biopaliva a zajistit komerční dostupnost biopaliv druhé generace. Na zasedání v červnu roku 2008 Evropská rada opět zmínila kritéria udržitelnosti a rozvoj biopaliv druhé generace a zdůraznila, že je nutné posoudit možné dopady výroby biopaliv na zemědělské potravinářské produkty a případně přijmout opatření k odstranění nedostatků. Uvedla také, že by mělo být provedeno další posouzení environmentálních a sociálních dopadů výroby a spotřeby biopaliv.
- (10) Ve svém usnesení ze dne 25. září 2007 o pracovním plánu pro obnovitelné zdroje energie v Evropě⁽⁵⁾ vyzval Evropský parlament Komisi, aby předložila do konce roku 2007 návrh právního rámce pro energii z obnovitelných zdrojů s odkazem na význam stanovení cílů, pokud jde o podíly energie z obnovitelných zdrojů na úrovni Společenství a členských států.
- (11) Je třeba stanovit transparentní a jednoznačná pravidla pro výpočet podílu energie z obnovitelných zdrojů a pro definici těchto zdrojů. V této souvislosti je třeba zahrnout energii přítomnou v oceánech a jiných vodních tělesech v podobě vln, mořských proudů, přílivu a odlivu, gradientů termální energie nebo gradientů salinity v oceánech.
- (12) Používání zemědělského materiálu, jako je hnůj, kejda a další odpadní látky živočišného nebo organického původu k výrobě bioplynu, může vést k výraznému snížení emisí skleníkových plynů, a má proto značné výhody z hlediska životního prostředí, pokud jde o výrobu tepla a energie a o použití těchto látek jako biopaliv. Zařízení na výrobu bioplynu mohou vzhledem ke své decentralizované povaze a regionálnímu financování rozhodujícím způsobem přispět k udržitelnému rozvoji venkovských oblastí a mohou pro zemědělce představovat nové zdroje příjmu.
- (13) Vzhledem k postojům Evropského parlamentu, Rady a Komise je vhodné stanovit závazné národní cíle 20 % podílu energie z obnovitelných zdrojů a 10 % podílu energie z obnovitelných zdrojů v dopravě na spotřebě energie ve Společenství do roku 2020.
- (14) Hlavním účelem závazných národních cílů je poskytnout jistotu investorům a podpořit trvalý rozvoj technologií, které vyrábějí energii ze všech druhů obnovitelných zdrojů. Není proto vhodné, aby se odkládalo rozhodnutí o tom, zda cíl je závazný, do doby, než se bude konat další zasedání.

(1) Úř. věst. L 283, 27.10.2001, s. 33.

(2) Úř. věst. L 123, 17.5.2003, s. 42.

(3) Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 37.

(4) Úř. věst. L 350, 28.12.1998, s. 58.

(5) Úř. věst. C 219 E, 28.8.2008, s. 82.

- (15) Výchozí pozice, možnosti energie z obnovitelných zdrojů a skladby zdrojů energie každého členského státu se liší. Je proto nezbytné převést celkový 20 % cíl Společenství na jednotlivé cíle pro každý členský stát se spravedlivým a náležitým rozdělením, které zohledňuje odlišné výchozí pozice jednotlivých členských států a jejich možnosti, včetně stávajícího podílu energie z obnovitelných zdrojů a skladby zdrojů energie. Je vhodné tak učinit sdílením požadovaného celkového zvýšení využívání energie z obnovitelných zdrojů mezi členskými státy na základě rovného zvýšení podílu každého státu váženého podle jeho HDP, jež odráží jejich výchozí pozice, a vyjádřením cílů pomocí hrubé konečné spotřeby energie, přičemž je zapotřebí zohlednit dosavadní úsilí členských států v oblasti využívání energie z obnovitelných zdrojů.
- (16) Naopak cíl 10 % podílu energie z obnovitelných zdrojů v dopravě je vhodné stanovit pro každý členský stát na stejné úrovni, aby se zajistila shoda se specifikacemi a dostupností pohonných hmot. Jelikož se s pohonnými hmotami určenými pro dopravu snadno obchoduje, členské státy, které jsou slabě vybaveny příslušnými zdroji, snadno získají biopaliva odjinud. Ačkoli by bylo pro Společenství technicky možné dosáhnout cíle v oblasti využívání energie z obnovitelných zdrojů v dopravě pouze z domácí výroby, je vhodné i žádoucí, aby bylo cíle dosaženo kombinací domácí výroby a dovozu. Za tímto účelem by měla Komise sledovat zásobování trhu Společenství s biopalivy a v případě potřeby navrhnout příslušná opatření k dosažení vyrovnaného přístupu mezi domácí výrobou a dovozem s ohledem mimo jiné na rozvoj mnohostranných a dvoustranných obchodních jednání, otázky životního prostředí, sociální a hospodářské otázky a otázky zabezpečení dodávek energie.
- (17) Zvýšení energetické účinnosti je klíčovým cílem Společenství s tím, že do roku 2020 má být dosaženo 20 % zvýšení energetické účinnosti. Tento cíl spolu se stávajícími a budoucími právními předpisy, včetně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/91/ES ze dne 16. prosince 2002 o energetické náročnosti budov ⁽¹⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/32/ES ze dne 6. července 2005 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů ⁽²⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/32/ES ze dne 5. dubna 2006 o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách ⁽³⁾ hraje klíčovou úlohu při zajištění toho, aby bylo dosaženo cílů v oblasti klimatu a energetiky, a to za vynaložení co možná nejnižších nákladů, přičemž toto úsilí může rovněž poskytnout nové příležitosti pro hospodářství Evropské unie. Politiky energetické účinnosti a úspor energie jsou pro členské státy jednou z neúčinnějších metod, jak zvýšit procentuální podíl energie z obnovitelných zdrojů, a členské státy tak snáze dosáhnou cílů stanovených touto směrnicí v oblasti obnovitelných zdrojů energie, a to jak celkových národních cílů, tak cílů v oblasti dopravy.
- (18) Bude povinností členských států dosáhnout ve všech odvětvích výrazného zlepšení z hlediska energetické účinnosti, což jim usnadní splnit daný cíl v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, vyjádřený jako procentní podíl na hrubé konečné spotřebě energie. Potřeba energetické účinnosti v odvětví dopravy je naléhavá, protože závazného procentního cíle pro obnovitelnou energii bude stále těžší dosáhnout udržitelným způsobem, pokud celková poptávka po energii v dopravě i nadále poroste. Závazný cíl 10 % podílu v dopravě, jehož mají všechny členské státy dosáhnout, by proto měl být stanoven jako podíl na konečné spotřebě energie v odvětví dopravy, kterého má být dosaženo prostřednictvím energie z obnovitelných zdrojů a nikoliv pouze prostřednictvím biopaliv.
- (19) Aby se zajistilo dosažení celkových závazných národních cílů, měly by členské státy pracovat na orientačním plánu, jak hodlají dosáhnout konečných povinných cílů. Měly by vypracovat národní akční plán pro energii z obnovitelných zdrojů, včetně informací o odvětvových cílech, a uvědomit si, že existují různá užití biomasy, a proto je zapotřebí mobilizovat její nové zdroje. Členské státy by rovněž měly přijmout opatření na dosažení těchto cílů. Při vyhodnocování vlastní očekávané hrubé konečné spotřeby energie v rámci svého národního akčního plánu pro energii z obnovitelných zdrojů by měl každý členský stát posoudit, jaký může být přínos opatření týkajících se energetické účinnosti a úspor energie v souvislosti s dosahováním národních cílů. Členské státy by měly mít na zřeteli optimální kombinaci energeticky účinných technologií a energie z obnovitelných zdrojů.
- (20) Aby bylo možné využívat technologický pokrok a úspory z rozsahu, měl by orientační plán zohlednit možnost rychlejšího nárůstu využívání energie z obnovitelných zdrojů v budoucnu. Mohla by se tak věnovat zvýšená pozornost odvětvím, která nepřiměřeně trpí neexistencí technologického pokroku a úspor z rozsahu, a proto se málo rozvíjejí, nicméně která by v budoucnu mohla významně přispět k dosažení cílů pro rok 2020.
- (21) Pro orientační plán by měl být výchozím bodem rok 2005, protože je posledním rokem, pro nějž jsou k dispozici spolehlivé údaje o národních podílech energie z obnovitelných zdrojů.

(1) Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 65.

(2) Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 29.

(3) Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 64.

- (22) Má-li být cílů této směrnice dosaženo, je třeba, aby Společenství a členské státy věnovaly značné finanční prostředky na výzkum a vývoj v oblasti technologií pro energie z obnovitelných zdrojů. Tento výzkum a vývoj by měl být vysokou prioritou zejména pro Evropský inovační a technologický institut.
- (23) Členské státy mohou pobízet místní a regionální orgány ke stanovení cílů nad rámec národních cílů a zapojovat místní a regionální orgány do vypracovávání národních akčních plánů pro energii z obnovitelných zdrojů a šíření informovanosti o výhodách energie z obnovitelných zdrojů.
- (24) Za účelem využití veškerého potenciálu biomasy by mělo Společenství a členské státy podporovat vyšší využívání stávajících zásob dřeva a rozvoj nových systémů v oblasti lesního hospodářství.
- (25) Členské státy mají různý potenciál, pokud jde o energii z obnovitelných zdrojů, a na vnitrostátní úrovni používají odlišné režimy podpory pro energii z obnovitelných zdrojů. Většina členských států uplatňuje režimy podpory, které poskytují výhody výhradně v případě energie z obnovitelných zdrojů vyrobené na jejich území. K tomu, aby vnitrostátní režimy podpory náležitě fungovaly, je nezbytné, aby členské státy mohly kontrolovat dopad a náklady svých vnitrostátních režimů podpory na základě svých odlišných potenciálů. Důležitým prostředkem k dosažení cíle této směrnice je zajistit řádné fungování vnitrostátních režimů podpory podle směrnice 2001/77/ES tak, aby byla zachována důvěra investorů a aby členské státy mohly přijmout účinná vnitrostátní opatření v zájmu splnění cíle. Cílem této směrnice je usnadnit poskytování přeshraniční podpory energie z obnovitelných zdrojů, aniž by tím byly dotčeny vnitrostátní režimy podpory. Zavádí mechanismy dobrovolné spolupráce mezi členskými státy, která jim umožní dohodnout se na rozsahu, v jakém by jeden členský stát podporoval výrobu energie v jiném členském státě, a na rozsahu, v jakém by se měla výroba energie z obnovitelných zdrojů započítávat do jejich příslušných celkových národních cílů. V zájmu zajištění účinnosti obou opatření pro splnění cíle, tj. vnitrostátních režimů podpory a mechanismů spolupráce, je zásadní, aby členské státy byly schopny určit, zda a v jakém rozsahu se jejich vnitrostátní režimy podpory vztahují na energii z obnovitelných zdrojů vyrobenou v jiných členských státech, a aby byly schopny se na tom dohodnout prostřednictvím mechanismů spolupráce stanovených v této směrnici.
- (26) Je žádoucí, aby ceny energie odrážely externí náklady na výrobu a spotřebu energie, včetně případných environmentálních, sociálních a zdravotních nákladů.
- (27) K dosažení cílů Společenství týkajících se rozšíření výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie je nezbytná podpora ze strany veřejnosti, zejména pokud ceny elektřiny na vnitřním trhu plně neodrážejí environmentální a sociální náklady a výhody spojené s použitými zdroji energie.
- (28) Společenství a členské státy by měly usilovat o snížení celkové spotřeby energie v odvětví dopravy a zvýšit v tomto odvětví energetickou účinnost. K hlavním způsobům snižování spotřeby energie v dopravě patří plánování dopravy, podpora veřejné dopravy, zvyšování podílu vyráběných elektrických vozidel a výroba energeticky účinnějších vozidel o menší velikosti a s nižším objemem motoru.
- (29) Členské státy by měly usilovat o diverzifikaci skladby energie z obnovitelných zdrojů ve všech odvětvích dopravy. Komise by měla Evropskému parlamentu a Radě předložit do 1. června 2015 zprávu, v níž navrhne, jak lze zvýšit využívání energie z obnovitelných zdrojů v jednotlivých odvětvích dopravy.
- (30) Při výpočtu přínosu vodní a větrné energie pro účely této směrnice by se měly následky klimatických změn vyrovnat použitím normalizačních pravidel. Navíc by elektřina vyrobená v přečerpávacích elektrárnách z vody, která byla nejprve vypumpována nahoru, neměla být považována za energii vyrobenou z obnovitelných zdrojů.
- (31) Tepelná čerpadla, která umožňují využití aerotermálního, geotermálního nebo hydrotermálního tepla na užitečné teplotní úrovni, potřebují k fungování elektřinu nebo dodatečnou energii. Energie použitá k pohonu tepelných čerpadel by proto měla být odečtena od celkového využitelného tepla. Mělo by se přihlídnout pouze k tepelným čerpadlům, u nichž výstup významně převyšuje primární energii nezbytnou k jejich pohonu.
- (32) Energeticky pasivní systémy využívají konstrukci budov k využití energie. To je považováno za úsporu energie. Aby se vyloučilo dvojí započtení, energie využitá tímto způsobem by neměla být pro účely této směrnice brána v úvahu.
- (33) Některé členské státy mají ve své hrubé konečné spotřebě energie vysoký podíl letecké dopravy. Vzhledem ke stávajícím technologickým a regulačním omezením, která brání komerčnímu používání biopaliv v letecké dopravě, je vhodné stanovit pro tyto členské státy částečnou výjimku, a to vyčleněním množství, kterým překročí 1,5násobek průměru hrubé konečné spotřeby energie Společenství v letecké dopravě v roce 2005, který stanoví Eurostat, tj. 6,18 %, při výpočtu jejich hrubé konečné spotřeby energie ve vnitrostátní letecké dopravě. Kypr a Malta, vzhledem k jejich ostrovnímu a okrajovému rázu, spoléhají na letectví jako na způsob dopravy, jenž je zásadní pro jejich občany a hospodářství. V důsledku toho mají Kypr a Malta ve

- své hrubé konečné spotřebě energie nepřiměřeně vysoký podíl letecké dopravy, tj. více než trojnásobek průměru Společenství v roce 2005, a stávající technologická a regulační omezení tak na ně působí nepřiměřeně. U těchto členských států je tudíž vhodné, aby se tato výjimka vztahovala na množství, kterým překročí průměr hrubé konečné spotřeby energie Společenství v letecké dopravě v roce 2005, který stanoví Eurostat, tj. 4,12 %.
- (34) V zájmu vytvoření energetického modelu, který by podporoval energie z obnovitelných zdrojů, je nezbytné podpořit strategickou spolupráci mezi členskými státy, na níž se budou vhodným způsobem podílet regiony a místní orgány.
- (35) Při náležitém zohledňování ustanovení této směrnice by členské státy měly být podporovány v uskutečňování všech vhodných forem spolupráce v souvislosti s cíli stanovenými touto směrnicí. Tato spolupráce může probíhat na všech úrovních, na dvoustranném či mnohostranném základě. Kromě mechanismů, které ovlivňují výpočet cílů a jejich plnění a které jsou výhradně stanoveny touto směrnicí, jako jsou například statistické převody mezi členskými státy, společné projekty a společné režimy podpory, může mít tato spolupráce také podobu výměn informací a osvědčených postupů, stanovených zejména v rámci platformy pro transparentnost zavedené touto směrnicí, nebo podobu jiné dobrovolné koordinace mezi všemi druhy režimů podpory.
- (36) Za účelem vytvoření příležitostí ke snižování nákladů na dosažení cílů stanovených touto směrnicí je vhodné usadnit v členských státech spotřebu energie vyrobené z obnovitelných zdrojů v jiných členských státech a zároveň umožnit členským státům započítat energii z obnovitelných zdrojů spotřebovanou v jiných členských státech do svých vlastních národních cílů. Z tohoto důvodu jsou nutná opatření pro zajištění flexibility, která ovšem zůstanou pod kontrolou členských států, aby nebyla ohrožena jejich schopnost dosahovat cíle stanovené na národní úrovni. Tato opatření pro zajištění flexibility mají formu statistických převodů, společných projektů mezi členskými státy nebo společných režimů podpory.
- (37) Do cílů členských států by mělo být možné započítat dováženou elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie mimo Společenství. Aby se nicméně zabránilo čistému nárůstu emisí skleníkových plynů jako následku pozmeněného využívání stávajících obnovitelných zdrojů a jejich úplného nebo částečného nahrazení konvenčními zdroji energie, měla by se započítávat pouze elektřina vyráběná v zařízeních na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, která budou uvedena do provozu po vstupu této směrnice v platnost nebo zvýšená kapacita zařízení renovovaných po uvedeném dni. Aby bylo zaručeno, že nahrazení konvenční energie ve Společenství a ve třetích zemích energií z obnovitelných zdrojů bude mít přiměřený účinek, musí být možné dovoz energie spolehlivě sledovat a vykazovat.
- Budou zváženy dohody se třetími zeměmi týkající se organizace tohoto obchodu s elektřinou z obnovitelných zdrojů energie. Pokud se na základě rozhodnutí přijatého za tímto účelem podle Smlouvy o energetickém společenství⁽¹⁾ vztahují na smluvní strany této smlouvy příslušná ustanovení této směrnice, budou se na ně vztahovat opatření pro spolupráci mezi členskými státy stanovená v této směrnici.
- (38) V případě společných projektů členských států a jedné nebo více třetích zemí týkajících se výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů je vhodné, aby se tyto společné projekty týkaly pouze nově vybudovaných zařízení nebo zařízení s nově zvýšenou kapacitou. To umožní zajistit, aby se podíl energie z obnovitelných zdrojů na celkové spotřebě energie ve třetích zemích nesnížil z důvodu dovozu energie z obnovitelných zdrojů do Společenství. Kromě toho by dotčené členské státy měly napomáhat tomu, aby část výroby elektřiny ze zařízení, na která se vztahuje společný projekt, byla využívána přímo v dané třetí zemi. Dále by Komise a členské státy měly podporovat dotčené třetí země při rozvíjení vlastní politiky v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, včetně ambiciózních cílů.
- (39) U významných projektů evropského zájmu ve třetích zemích, jako je například středomořský solární program, je třeba počítat s delším časem na přípravu před jejich plným napojením na území Společenství. Proto je vhodné napomoci jejich vývoji tím, že se členským státům umožní, aby při stanovování svých národních cílů braly v potaz také určité omezené množství elektrické energie vyrobené těmito projekty v průběhu výstavby propojení.
- (40) Postup, který používají správní orgány vykonávající dohled nad schvalováním a vydáváním osvědčení a povolení pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, by měl být při uplatňování pravidel na konkrétní projekty objektivní, transparentní, nediskriminační a přiměřený. Zejména je třeba zamezit veškerým zbytečným nákladům, které by mohly vzniknout v důsledku zařazení projektů, jimiž se zavádí energie z obnovitelných zdrojů, mezi zařízení, která představují zvýšené zdravotní riziko.
- (41) Ukázalo se, že absence transparentních pravidel a koordinace mezi jednotlivými schvalujícími orgány brání využívání energie z obnovitelných zdrojů. Ústřední správní orgány a regionální a místní orgány by proto měly, až budou provádět přezkum svých správních postupů pro vydávání povolení k výstavbě a provozování zařízení na výrobu elektřiny, tepla a chlazení nebo pohonných hmot z obnovitelných zdrojů energie a souvisejících infrastruktur přenosových a distribučních sítí, zohlednit specifickou strukturu odvětví energie z obnovitelných zdrojů. Pro zařízení využívající energii z obnovitelných zdrojů by měly být formulovány správní schvalovací postupy s transparentně stanovenými lhůtami. Pravidla a pokyny pro plánování by měly být upraveny tak, aby zohlednily účinnost

(1) Úř. věst. L 198, 20.7.2006, s. 18.

- zařízení pro vytápění a chlazení a elektrická zařízení využívajících energii z obnovitelných zdrojů z hlediska efektivity vynaložených prostředků a dopadů na životního prostředí.
- (42) Za účelem rychlého rozšíření energie z obnovitelných zdrojů a s ohledem na jejich celkově vysokou kvalitu, pokud jde o udržitelnost a přínos pro životní prostředí, by členské státy měly při uplatňování správních postupů, plánovacích nástrojů a právních předpisů týkajících se udělování povolení zařízením, pokud jde o snižování znečištění a kontrolu průmyslových zařízení, boj se znečištěním ovzduší a prevenci nebo minimalizaci vypouštění nebezpečných látek do životního prostředí, přihlídnout k příspěvku obnovitelných zdrojů energie k plnění cílů v oblasti životního prostředí a změny klimatu, zejména ve srovnání se zařízeními vyrábějícími energii z neobnovitelných zdrojů.
- (43) Příslušné orgány by s cílem podpořit příspěvky jednotlivých občanů k cílům stanoveným v této směrnici měly zvážit možnost, že by při instalaci malých decentralizovaných zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů bylo povolení nahrazeno pouhým oznámením příslušnému orgánu.
- (44) Je třeba zajistit soulad mezi cíli této směrnice a ostatními právními předpisy Společenství v oblasti životního prostředí. Členské státy by při posuzování, plánování nebo vydávání povolení pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů měly především zohlednit všechny právní předpisy Společenství v oblasti životního prostředí a příspěvek obnovitelných zdrojů energie k plnění cílů v oblasti životního prostředí a změny klimatu, a to zejména ve srovnání se zařízeními na výrobu energie z neobnovitelných zdrojů.
- (45) Vnitrostátní technické specifikace a další požadavky v rámci působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti ⁽¹⁾ zahrnující například úroveň jakosti, zkušební metody anebo podmínky použití, by neměly vytvářet překážky obchodu se zařízeními a systémy energie z obnovitelných zdrojů. Proto by režimy podpory energie z obnovitelných zdrojů neměly stanovit vnitrostátní technické specifikace, které by byly odlišné od stávajících norem Společenství nebo by vyžadovaly, aby podporované zařízení nebo systémy musely být schvalovány anebo zkoušeny na zvláštním místě anebo zvláštním orgánem.
- (46) Je třeba, aby členské státy zvážily zavedení mechanismů na podporu ústředního vytápění a chlazení využívajícího energii z obnovitelných zdrojů.
- (47) Na národní a regionální úrovni vedla pravidla a povinnosti týkající se minimálních požadavků pro využití energie z obnovitelných zdrojů v nových a rekonstruovaných budovách k významnému nárůstu ve využívání energie z obnovitelných zdrojů. Tato opatření by měla být stimulována v širším kontextu Společenství a zároveň by ve stavebních předpisech měly být podporovány z hlediska energie účinnější aplikace využívající energii z obnovitelných zdrojů.
- (48) Za účelem usnadnění a urychlení procesu stanovování minimálních úrovní pro využívání energie z obnovitelných zdrojů v budovách by bylo vhodné, aby členské státy zajistily, že tyto úrovně budou dosaženy začleněním faktoru pro energii z obnovitelných zdrojů do plnění minimálních požadavků energetické účinnosti podle směrnice 2002/91/ES, pokud jde o nákladově optimální snižování emisí oxidu uhličitého na budovu.
- (49) Je potřeba odstranit nedostatky v informovanosti a vzdělávání, zejména v odvětví vytápění a chlazení, s cílem podpořit využívání energie z obnovitelných zdrojů.
- (50) Pokud je přístup k povolání spočívajícímu v provádění instalace nebo jeho výkon regulovaným povoláním, jsou podmínky pro uznání odborných kvalifikací stanoveny ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací ⁽²⁾. Tato směrnice se proto použije, aniž by byla dotčena směrnice 2005/36/ES.
- (51) Ačkoli směrnice 2005/36/ES stanoví požadavky na vzájemné uznávání odborných kvalifikací, včetně architektů, je dále zapotřebí zajistit, aby architekti a projektanti brali ve svých plánech a projektech řádně v úvahu optimální kombinaci obnovitelných zdrojů energie a vysoce účinných technologií. Za tím účelem by členské státy měly poskytnout jasné pokyny. Tím nejsou dotčena ustanovení směrnice 2005/36/ES, a to zejména článků 46 a 49 uvedené směrnice.
- (52) Jediným účelem záruk původu vydaných pro účely této směrnice je poskytnout doklad konečnému zákazníkovi, že daný podíl či dané množství energie bylo vyrobeno z obnovitelných zdrojů. Záruka původu může být bez ohledu na energii, k níž se vztahuje, převedena z jednoho držitele na jiného. Aby bylo zajištěno, že informace týkající se jedné jednotky elektrické energie vyrobené z obnovitelných zdrojů byla spotřebiteli poskytnuta pouze jednou, neměly by být jednotky započítávány dvakrát a záruky původu by neměly být dvakrát oznamovány. Pokud výrobce prodal záruku původu odděleně, neměla by být příslušná energie z obnovitelných zdrojů oznámena nebo prodána konečnému spotřebiteli jako energie vyrobená z obnovitelných zdrojů. Je důležité rozlišovat mezi zelenými certifikáty používanými u režimů podpory a zárukami původu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22.

- (53) Je vhodné umožnit, aby rozvíjející se spotřebitelský trh s elektřinou z obnovitelných zdrojů energie přispěl k výstavbě nových zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů. Členské státy by proto měly mít možnost požadovat, aby dodavatelé elektřiny oznamující konečným spotřebitelům svou skladbu zdrojů energie podle čl. 3 odst. 6 směrnice 2003/54/ES začlenili minimální procentuální podíl záruk původu z nově vybudovaných zařízení vyrábějících energii z obnovitelných zdrojů, a to za předpokladu, že je takový požadavek v souladu s právem Společenství.
- (54) Je důležité poskytnout informace o tom, jak je podporovaná elektřina rozdělena mezi konečné spotřebitele energie v souladu s čl. 3 odst. 6 směrnice 2003/54/ES. Aby se zvýšila kvalita těchto informací poskytovaných spotřebitelům, zejména pokud jde o množství energie z obnovitelných zdrojů vyrobené v nových zařízení, měla by Komise posuzovat účinnost opatření přijatých členskými státy.
- (55) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES ze dne 11. února 2004 o podpoře kombinované výroby tepla a elektřiny založené na poptávce po užitečném teple na vnitřním trhu s energií⁽¹⁾ stanoví záruky původu, které jsou dokládají původ elektřiny vyrobené ve vysoce účinných zařízeních na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny. Tyto záruky původu nemohou být použity při poskytování informací o použití energie z obnovitelných zdrojů podle čl. 3 odst. 6 směrnice 2003/54/ES, neboť by to mohlo vést k dvojímu započtení a dvojímu poskytnutí informace.
- (56) Pouhé záruky původu nezakládají právo na čerpání výhod z vnitrostátních režimů podpory.
- (57) Je třeba účinně podporovat integraci energie z obnovitelných zdrojů do přenosové a distribuční sítě pro energii z obnovitelných zdrojů a používání systémů skladování energie pro integrovanou výrobu energie z obnovitelných zdrojů, která není nepřetržitá.
- (58) Je třeba urychlit rozvoj projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, včetně „projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů evropského zájmu“ v rámci Programu transevropské energetické sítě (TEN-E). Za tímto účelem by Komise měla rovněž provést analýzu, jak by bylo možné zlepšit financování těchto projektů. Zvláštní pozornost je třeba věnovat projektům v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, které významným způsobem přispějí k zabezpečení dodávek energie ve Společenství a v sousedních zemích.
- (59) Vzájemné propojení mezi zeměmi usnadňuje integraci elektřiny z obnovitelných zdrojů energie. Kromě vyrovnání může propojení snížit vyrovnávací náklady, podpořit opravdovou hospodářskou soutěž přinášející nižší ceny a stimulovat rozvoj sítí. Sdílení a optimální využití přenosové kapacity by mohlo pomoci vyhnout se zvýšené potřebě budovat nové kapacity.
- (60) Pro integraci obnovitelných zdrojů energie do vnitřního trhu s elektřinou má velký význam přednostní přístup a zaručený přístup pro elektřinu z obnovitelných zdrojů energie v souladu s čl. 11 odst. 2 a na základě dalšího rozvoje čl. 11 odst. 3 směrnice 2003/54/ES. Požadavky týkající se zachování spolehlivosti a bezpečnosti distribuční soustavy a dispečinku se mohou lišit v závislosti na charakteru vnitrostátní distribuční soustavy a jejího bezpečného provozu. Přednostní přístup k distribuční soustavě zajišťuje připojeným výrobcům elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, že ji budou moci v souladu s pravidly pro připojení prodávat a přenášet kdykoliv, kdy bude zdroj k dispozici. V případě, že je elektřina z obnovitelných zdrojů energie integrována do krátkodobých trhů, zaručený přístup zajišťuje, že veškerá prodaná a podporovaná elektřina získá přístup k distribuční soustavě, což umožní využívat maximální množství elektřiny z obnovitelných zdrojů energie ze zařízení připojených do sítě. Neznamená to však, že členské státy mají povinnost podporovat nebo nařizovat odkup energie z obnovitelných zdrojů. V jiných systémech je pro elektřinu z obnovitelných zdrojů energie stanovena pevná cena, obvykle ve spojení s povinností provozovatele soustavy tuto elektřinu odkoupit. V tomto případě je přednostní přístup již poskytnut.
- (61) Za určitých okolností není možné zajistit úplný přenos a distribuci elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie, aniž by byla dotčena spolehlivost a bezpečnost distribuční soustavy. Za těchto okolností lze daným výrobcům poskytnout finanční vyrovnání. Cíle této směrnice nicméně vyžadují trvalý nárůst přenosu a distribuce elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie, aniž by byla narušena spolehlivost a bezpečnost distribuční soustavy. Členské státy by měly za tímto účelem přijmout vhodná opatření, která by umožnila větší prosazení se elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, a to mimo jiné zohledněním specifických nestálých zdrojů a zdrojů, u nichž zatím není možné vyrobenou energii skladovat. V rozsahu nutném pro dosažení cílů této směrnice je třeba co nejdříve povolit připojení nových zařízení vyrábějících elektřinu z obnovitelných zdrojů. V zájmu urychlení postupů pro připojení k distribuční soustavě mohou členské státy novým zařízením vyrábějícím elektřinu z obnovitelných zdrojů energie poskytnout přednostní nebo vyhrazené připojení.
- (62) Náklady na připojení nových výrobců elektřiny a plynu z obnovitelných zdrojů energie k distribuční soustavě by měly být objektivní, transparentní a nediskriminační a měl by se pečlivě zohlednit prospěch, který distribuční soustavě přináší natrvalo vybudovaná zařízení pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů a místní výrobci plynu z obnovitelných zdrojů.

(1) Úř. věst. L 52, 21.2.2004, s. 50.

- (63) Výrobci elektřiny, kteří chtějí využít potenciálu energie z obnovitelných zdrojů v okrajových oblastech Společenství, zejména v ostrovních oblastech a oblastech s nízkou hustotou obyvatelstva, by měli mít, kdykoli to je možné, možnost být připojeni k soustavě za přiměřených nákladů, čímž by se zajistilo, aby nebyli nespravedlivě znevýhodňováni oproti výrobcům z centrálnějších, průmyslovějších a hustěji osídlených oblastí.
- (64) Směrnice 2001/77/ES stanoví rámec pro začlenění elektřiny z obnovitelných zdrojů energie do distribuční soustavy. Mezi členskými státy však existují významné odlišnosti ve stupni doposud dosažené integrace. Z tohoto důvodu je třeba posílit rámec a přezkoumávat pravidelně jeho použití na vnitrostátní úrovni.
- (65) Výroba biopaliv by měla být udržitelná. Biopaliva používaná k plnění cílů stanovených v této směrnici a biopaliva, na která se vztahují vnitrostátní režimy podpory, by tedy měla splňovat kritéria udržitelnosti.
- (66) V souvislosti s touto směrnicí by mělo Společenství přijmout vhodná opatření, včetně propagace kritérií udržitelnosti pro biopaliva a rozvoje biopaliv druhé a třetí generace ve Společenství a ve světě a posílení výzkumu v odvětví zemědělství a tvorby znalostí v těchto oblastech.
- (67) Zavedení kritérií udržitelnosti pro biopaliva nepovede ke svému cíli, pokud produkty, které nesplní tato kritéria a které by jinak byly použity jako biopaliva, se místo toho použijí jako biokapaliny pro výrobu tepla nebo elektřiny. Z tohoto důvodu by se kritéria udržitelnosti měla použít i na biokapaliny obecně.
- (68) Evropská rada na zasedání v březnu 2007 vyzvala Komisi, aby předložila návrh komplexní směrnice o využívání všech obnovitelných zdrojů energie, která by mohla obsahovat kritéria a ustanovení k zajištění udržitelného poskytování a využívání bioenergie. Tato kritéria udržitelnosti by měla být nedílnou součástí celkového systému vztahujícího se na všechny biokapaliny, a ne pouze na biopaliva. Tato kritéria udržitelnosti by proto měla být zahrnuta do této směrnice. Aby se zajistil jednotný přístup v energetické politice a politice životního prostředí a aby se zabránilo vzniku dodatečných nákladů pro podniky
- a nejednotě z hlediska životního prostředí, kterou by s sebou nesl nejednotný přístup, je nutné zajistit stejná kritéria udržitelnosti pro biopaliva používaná jak pro účely této směrnice, tak směrnice 98/70/ES. Ze stejných důvodů je třeba se vyhnout dvojímu podávání zpráv v této souvislosti. Dále by Komise a příslušné vnitrostátní orgány měly koordinovat svoji činnost v rámci výboru odpovědného výlučně za aspekty udržitelnosti. Kromě toho by Komise měla v roce 2009 přezkoumat, zda jsou potřebné další způsoby použití biomasy a za jakých podmínek by měly být zařazeny.
- (69) Celosvětový růst poptávky po biopalivech a biokapalinách a pobídky pro jejich používání podle této směrnice by neměly mít za následek podporu ničení biologické rozmanitosti dotčených oblastí. Tyto vyčerpatelné zdroje, uznané různými mezinárodními nástroji za hodnotu pro veškeré lidstvo, by měly být zachovány. Spotřebitelé ve Společenství by navíc považovali za nepřijatelné, pokud by zvýšené používání biopaliv a biokapalin mělo mít za následek ničení biologické rozmanitosti těchto oblastí. Z těchto důvodů je nezbytné stanovit kritéria udržitelnosti zajišťující, že se pobídky vztahují pouze na biopaliva a jiné biokapaliny, které zaručeně nepocházejí z biologicky rozmanitých oblastí (nebo, pokud příslušný orgán prokáže, v případě oblastí určených k účelům ochrany přírody nebo k ochraně vzácných nebo ohrožených ekosystémů či druhů, že produkce surovin nebrání uvedeným účelům). Podle zvolených kritérií udržitelnosti je les považován za biologicky rozmanitý, pokud se jedná o původní les (podle definice použité Organizací OSN pro výživu a zemědělství (FAO) v posouzení stavu celosvětových lesních zdrojů, kterou státy na celém světě používají k poskytování údajů o ploše původního lesa), nebo pokud je chráněn vnitrostátními předpisy na ochranu přírody. Pokud je dopad lidské činnosti malý, měly by být zahrnuty i oblasti, kde probíhá získávání jiných lesních produktů než dřeva. Jiné typy lesů definované organizací FAO, jako například přírodě blízké lesy, polopřírodní lesy a plantáže, by neměly být považovány za původní lesy. S ohledem na biologicky velmi rozmanitou povahu některých travních porostů jak v mírném, tak tropickém pásmu, včetně biologicky velmi rozmanitých savan, stepí, křovinatých porostů a prérií, by se pobídky stanovené touto směrnicí neměly vztahovat na biopaliva vyrobená ze surovin pocházejících z těchto pozemků. Komise by měla stanovit vhodná kritéria a zeměpisné oblasti pro definici biologicky velmi rozmanitých travních porostů v souladu s nejlepšími dostupnými vědeckými poznatky a příslušnými mezinárodními normami.
- (70) Je-li pozemek s velkou zásobou uhlíku v půdě nebo vegetaci přeměněn na pozemek pro pěstování surovin pro biopaliva nebo biokapaliny, část uloženého uhlíku zpravidla unikne do atmosféry, což vede k vytvoření oxidu uhličitého. Výsledný negativní dopad skleníkových plynů

může zrušit pozitivní dopad skleníkových plynů z biopaliv nebo biokapalin na skleníkové plyny, v některých případech v rozsáhlé míře. Úplné účinky uhlíku v důsledku této přeměny by se proto měly zohlednit při výpočtu úspory emisí skleníkových plynů jednotlivých biopaliv a biokapalin. To je nezbytné, aby se zajistilo, že výpočet úspory emisí skleníkových plynů zohlední všechny účinky uhlíku v důsledku používání biopaliv a biokapalin.

- (71) Při výpočtu dopadů přeměny půdy na emise skleníkových plynů by měly hospodářské subjekty uplatňovat skutečné hodnoty zásob uhlíku spojených s referenčním využíváním půdy a s využíváním půdy po přeměně. Měly by také používat standardní hodnoty. Studie mezivládního panelu pro změnu klimatu představuje pro tyto standardní hodnoty vhodný základ. Tyto studie nejsou v současnosti uváděny v podobě, která by byla pro hospodářské subjekty přímo použitelná. Komise by proto měla vypracovat na základě těchto studií obecné pokyny, které by sloužily jako základ pro výpočet změn v zásobě uhlíku pro účely této směrnice, včetně takových změn v zalesněných oblastech s porostem koruny tvořícím 10 až 30 %, savanách, křovinatých porostech a prérích.
- (72) Je vhodné, aby Komise vyvinula metodiku pro hodnocení vlivu odvodňování rašeliníšť na emise skleníkových plynů.
- (73) Půda, u níž by ztráta zásob uhlíku po přeměně nemohla být v rozumné době, s ohledem na naléhavou potřebu předejít změně klimatu, nahrazena úsporou emisí skleníkových plynů z výroby biopaliv nebo biokapalin, by se neměla přeměnit na půdu pro výrobu biopaliv. Tím by se zabránilo zbytečně zatěžujícímu výzkumu ze strany hospodářských subjektů a přeměně půdy s velkými zásobami uhlíku, která by se ukázala jako nevhodná pro pěstování surovin pro biopaliva a biokapaliny. Soupis světových zásob uhlíku vede k závěru, že do této kategorie by měly být zařazeny mokřady a souvisle zalesněné plochy s porostem koruny tvořícím více než 30 %. Zalesněné plochy s porostem koruny tvořícím 10 až 30 % by měly být do této kategorie také zařazeny, pokud se neprokáže, že jejich zásoba uhlíku je natolik nízká, že ospravedlňuje jejich přeměnu v souladu s pravidly, jež stanoví tato směrnice. Odkaz na mokřady by měl vzít v úvahu definici stanovenou v Úmluvě o mokřadech majících mezinárodní význam především jako biotopy vodního ptactva přijaté dne 2. února 1971 v Ramsaru.
- (74) Pobídky stanovené v této směrnici podpoří zvýšenou výrobu biopaliv a biokapalin v celosvětovém měřítku. Pokud jsou biopaliva a biokapaliny vyrobeny ze surovin vyrobených ve Společenství, měly by také splňovat environmentální požadavky Společenství ve vztahu k zemědělství, včetně požadavků na ochranu kvality podzemních a povrchových vod, a sociální požadavky. Existují však obavy, že by výroba biopaliv a biokapalin v některých třetích zemích nemusela splňovat minimální environmentální či sociální požadavky. Je tedy třeba podporovat vypracování vícestranných a dvoustranných dohod a rozvoj dobrovolných mezinárodních nebo vnitrostátních režimů zahrnujících klíčové environmentální a sociální otázky s cílem prosazovat celosvětově udržitelnou výrobu biopaliv a biokapalin. V případě neexistence těchto dohod nebo režimů by členské státy měly požadovat, aby hospodářské subjekty podávaly zprávy o těchto otázkách.
- (75) Požadavky na udržitelné režimy pro energetické užití biomasy jiné než biokapaliny a biopaliva by měly být analyzovány Komisí v roce 2009 s ohledem na potřebu, aby zdroje biomasy byly řízeny udržitelným způsobem.
- (76) Kritéria udržitelnosti budou účinná pouze tehdy, pokud povedou ke změnám v chování účastníků trhu. K těmto změnám dojde pouze pokud biopaliva a biokapaliny splňující tato kritéria ospravedlňují cenovou přírážku v porovnání s těmi, které je nesplňují. Podle metody hmotnostní bilance ověřování souladu, existuje fyzické spojení mezi výrobou biopaliv a biokapalin splňujících kritéria udržitelnosti a spotřebou biopaliv a biokapalin ve Společenství, které vytváří vhodnou rovnováhu mezi nabídkou a poptávkou a zajišťuje cenovou přírážku, která je větší než v systémech, kde takové spojení neexistuje. Proto by se k ověření souladu měl použít systém hmotnostní bilance, aby se zajistilo, že biopaliva a biokapaliny splňující kritéria udržitelnosti mohou být prodána za vyšší cenu. Tím by se měla zachovat integrita systému a zároveň zajistit, že průmyslu nebude uložena nerozumná zátěž. Měly by však být posouzeny i jiné metody ověřování.
- (77) Komise by případně měla náležitě zohlednit tzv. hodnocení ekosystémů k miléniu (Millenium Ecosystem Assessment), které obsahuje užitečné údaje o ochraně přinejmenším těch oblastí, které poskytují základní služby ekosystému v kritických situacích, například ochranu vodního koryta a regulaci eroze.
- (78) Je třeba sledovat dopady pěstování biomasy, jako jsou změny ve využívání půdy včetně nepřímých změn, zavážení invazivních nepůvodních druhů a jiné vlivy na biologickou rozmanitost a dopady na produkci potravin a místní prosperitu. Komise by měla posoudit všechny příslušné zdroje informací, včetně mapy výskytu podvýživy, kterou vypracovala FAO. Podporování biopaliv by mělo motivovat k větší produktivitě zemědělství a k využívání znehodnocené půdy.

- (79) Je v zájmu Společenství podporovat uzavírání vícestranných a dvoustranných dohod a vznik dobrovolných mezinárodních anebo vnitrostátních režimů stanovujících normy pro výrobu udržitelných biopaliv a biokapalin a osvědčujících, že výroba biopaliv a biokapalin tyto normy splňuje. Z tohoto důvodu je třeba stanovit, že takovéto dohody anebo režimy poskytují spolehlivá zjištění a údaje, pokud splňují příslušné normy spolehlivosti, transparentnosti a nezávislé kontroly.
- (80) Je nezbytné stanovit jasná pravidla pro výpočet emisí skleníkových plynů z biopaliv a biokapalin a z referenčních fosilních paliv.
- (81) Při výpočtu emisí skleníkových plynů by měly být započítány i druhotné produkty z výroby a používání paliv. Substituční metoda je vhodná pro účely analýzy politiky, nikoli však pro regulaci jednotlivých hospodářských subjektů a jednotlivých dodávek pohonných hmot. V těchto případech je nejvhodnější metodou metoda přidělování energie, protože je snadno použitelná, předvídatelná v čase, minimalizuje kontraproduktivní stimuly a poskytuje výsledky, které jsou obecně srovnatelné s výsledky dosaženými substituční metodou. Pro účely analýzy politiky by Komise rovněž měla v rámci svých zpráv poskytovat informace o výsledcích dosažených použitím substituční metody.
- (82) S cílem vyhnout se nepřiměřené administrativní zátěži by měl být stanoven seznam standardních hodnot pro běžné způsoby výroby biopaliv, který by měl být aktualizován a rozšířen, jakmile budou k dispozici další spolehlivé údaje. Hospodářské subjekty by měly mít vždy možnost uplatnit stupeň úspory emisí skleníkových plynů u biopaliv a biokapalin stanovený tímto seznamem. Pokud se standardní hodnota úspor emisí skleníkových plynů u způsobu výroby nachází pod požadovanou minimální úroveň úspor emisí skleníkových plynů, mělo by být požadováno, aby výrobci usilující o prokázání jejich souladu s touto minimální úrovní dokázali, že skutečné emise z jejich výrobního procesu jsou nižší než ty, které byly použity při výpočtu standardních hodnot.
- (83) Je vhodné, aby údaje používané pro výpočet těchto standardních hodnot byly získávány z nezávislých vědeckých odborných zdrojů a aby byly případně vhodně aktualizovány v závislosti na pokroku, jehož tyto zdroje dosáhnou ve své práci. Komise by se měla zasadit o to, aby se tyto zdroje v rámci aktualizace své práce zabývaly emisemi z pěstování, vlivem regionálních a klimatických podmínek, dopady vyplývajícími z pěstování za použití udržitelných zemědělských metod a organických pěstebních postupů, a vědeckým příspěvkem výrobců ze Společenství i třetích zemí a občanské společnosti.
- (84) S cílem vyhnout se podpoře pěstování surovin pro biopaliva a biokapaliny tam, kde by to vedlo k vysokým emisím skleníkových plynů, by mělo být užití standardních hodnot pro pěstování omezeno na oblasti, kde může být tento účinek spolehlivě vyloučen. S cílem vyhnout se nadměrné administrativní zátěži by však členské státy měly stanovit národní či regionální průměrné hodnoty pro emise z pěstování, včetně emisí z používání hnojiv.
- (85) Celosvětová poptávka po zemědělských surovinách roste. Část této zvýšené poptávky bude pokryta zvětšením rozlohy zemědělské půdy. Obnova půdy, která byla závažným způsobem znehodnocena nebo silně kontaminována, a nemůže být proto v současném stavu využívána k zemědělským účelům, je jedním z prostředků, jak zvětšit rozlohu půdy, kterou lze použít pro pěstování zemědělských plodin. Udržitelný režim by měl podporovat využívání znehodnocené půdy, která prošla obnovou, neboť podpora biopaliv a biokapalin přispěje ke zvýšení poptávky po zemědělských surovinách. Dokonce i v případě, kdy se biopaliva vyrábějí za použití surovin z půdy, která je již využívána jako orná půda, by mohlo čisté zvýšení poptávky po plodinách v důsledku podpory biopaliv vést k čístejšímu zvětšení rozlohy obdělávané půdy. To by se mohlo týkat půdy s velkou zásobou uhlíku, což by vedlo ke škodlivým únikům uloženého uhlíku. Ve snaze snížit toto riziko je třeba zavést doprovodná opatření s cílem podpořit vyšší míru nárůstu produktivity u půdy již využívané pro pěstování plodin a využívání znehodnocených půd a přijmout požadavky na udržitelnost, které by byly srovnatelné s požadavky stanovenými v této směrnici pro spotřebu biopaliv ve Společenství, pro jiné země, v nichž se používají biopaliva. Komise by měla vypracovat konkrétní metodiku pro minimalizaci emisí skleníkových plynů vyvolaných nepřímými změnami ve využívání půdy. Za tím účelem by Komise na základě nejlepších dostupných vědeckých poznatků měla provést analýzu především zahrnutí faktorů nepřímých změn ve využívání půdy do výpočtu emisí skleníkových plynů a potřeby podpory udržitelných biopaliv, která minimalizuje dopady změny ve využívání půdy a zlepšuje udržitelnost biopaliv vzhledem k nepřímé změně ve využívání půdy. Při vypracovávání této metodiky by se Komise měla mimo jiné zabývat potenciálními dopady biopaliv vyráběných z nepotravinářských celulósových vláknovin a lignocelulósových vláknovin na nepřímé změny ve využívání půdy.
- (86) S cílem umožnit dosažení přiměřeného tržního podílu biopaliv je nezbytné umístit na trh směsi s vyššími přídávky bionafty v motorové naftě, než stanoví norma EN590/2004.
- (87) Za účelem zajištění, aby se biopaliva, která diverzifikují řadu používaných vstupních surovin, stala životaschopná z obchodního hlediska, by měla být tato biopaliva zvláště zohledněna v rámci národních závazků v oblasti biopaliv.

- (88) Je nezbytné, aby za účelem zajištění nepřetržitého sledování pokroku v rozvoji energie z obnovitelných zdrojů na úrovni členských států a na úrovni Společenství, byly pravidelně podávány zprávy. Je vhodné požadovat používání harmonizovaného vzoru pro národní akční plány pro energii z obnovitelných zdrojů, které by měly předkládat členské státy. Tyto plány by mohly zahrnovat odhad nákladů a přínosů předpokládaných opatření, opatření spojená s nezbytným rozšířením nebo posílením stávající infrastruktury distribuční soustavy, odhad nákladů a přínosů spojených s rozvojem výroby energie z obnovitelných zdrojů nad rámec úrovně požadované orientačním plánem, informace o vnitrostátních režimech podpory a informace o využívání energie z obnovitelných zdrojů v nových nebo rekonstruovaných budovách.
- (89) Členské státy by měly při vytváření svých režimů podpory stimulovat používání biopaliv, která přinášejí dodatečné výhody, například výhody spojené s rozmanitostí, které nabízejí biopaliva vyrobená z odpadů, zbytků, nepotravinářských celulósových vláknovin lignocelulósových vláknovin a řas a rostlin, jež nevyžadují zavlažování, rostou v suchých klimatických podmínkách a napomáhají v boji proti rozšiřování pouští, tím, že zohlední rozdílné náklady výroby energie z tradičních biopaliv na jedné straně a biopaliv, která nabízejí dodatečné výhody, na straně druhé. Členské státy by mohly podpořit investice do výzkumu a vývoje těchto i jiných technologií pro energii z obnovitelných zdrojů, které potřebují určitou dobu, než se stanou konkurenceschopnými.
- (90) Při provádění této směrnice by ve vhodných případech měla být zohledněna ustanovení Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, a to zejména v rozsahu jejího provedení směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí⁽¹⁾.
- (91) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽²⁾.
- (92) Zejména je třeba zmocnit Komisi k přizpůsobení metodických zásad a hodnot nezbytných pro posouzení toho, zda byla splněna kritéria udržitelnosti ve vztahu k biopalivům a biokapalinám, k přizpůsobení energetického obsahu pohonných hmot technologickému a vědeckému pokroku, ke stanovení kritérií a zeměpisných oblastí pro určení biologicky velmi rozmanitých travních porostů a ke stanovení podrobných definic závažným způsobem znehodnocené nebo kontaminované půdy. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, včetně jejím doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (93) Uvedená ustanovení směrnice 2001/77/ES a směrnice 2003/30/ES, která se překrývají s ustanoveními této směrnice, by měla být zrušena s účinkem ode dne, kdy uplyne lhůta pro provedení této směrnice. Ustanovení zabývající se cíli a zprávami za rok 2010 by měla zůstat v platnosti do konce roku 2011. Je proto nezbytné změnit odpovídajícím způsobem směrnici 2001/77/ES a směrnici 2003/30/ES.
- (94) Vzhledem k tomu, že opatření stanovená v článcích 17 až 19 rovněž mají vliv na fungování vnitřního trhu tím, že harmonizují kritéria udržitelnosti, která biopaliva a biokapaliny musí splňovat, aby mohla být započítána pro účely plnění cíle podle této směrnice, a usnadňují tak v souladu s čl. 17 odst. 8 obchod mezi členskými státy s biopalivy a biokapalinami, které tato kritéria splňují, vycházejí daná opatření z článku 95 Smlouvy.
- (95) Režim udržitelnosti by neměl bránit členským státům, aby ve svých vnitrostátních režimech podpory zohlednily vyšší výrobní náklady u biopaliv a biokapalin, jejichž přínos je vyšší než minimální hodnoty stanovené v rámci režimu udržitelnosti.
- (96) Jelikož obecných cílů této směrnice, totiž dosažení 20 % podílu energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie Společenství a 10 % podílu energie z obnovitelných zdrojů na spotřebě energie v dopravě v každém členském státě do roku 2020, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu opatření lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (97) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽³⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily,

(1) Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

(2) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

(3) Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Tato směrnice stanoví společný rámec pro podporu energie z obnovitelných zdrojů. Stanoví závazné národní cíle, pokud jde o celkový podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie a podíl energie z obnovitelných zdrojů v dopravě. Směrnice stanoví pravidla týkající se statistických převodů mezi členskými státy, společných projektů členských států a členských států a třetích zemí, záruk původu, správních postupů, informování a vzdělávání a přístupu energie z obnovitelných zdrojů k distribuční soustavě. Stanoví kritéria udržitelnosti pro biopaliva a biokapaliny.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se použijí definice uvedené ve směrnici 2003/54/ES.

Rovněž se použijí tyto definice:

- a) „energií z obnovitelných zdrojů“ se rozumí energie z obnovitelných nefosilních zdrojů, totiž energie větrná, solární, aerotermální, geotermální, hydrotermální a energie z oceánů, vodní energie, energie z biomasy, ze skládkového plynu, z kalového plynu z čistření odpadních vod a z bioplynů;
- b) „aerotermální energií“ se rozumí energie uložená v podobě tepla v okolním vzduchu;
- c) „geotermální energií“ se rozumí energie uložená v podobě tepla pod zemským povrchem;
- d) „hydrotermální energií“ se rozumí energie uložená v podobě tepla v povrchových vodách;
- e) „biomasou“ se rozumí biologicky rozložitelná část produktů, odpadů a zbytků biologického původu ze zemědělství (včetně rostlinných a živočišných látek), z lesnictví a souvisejících průmyslových odvětví včetně rybolovu a akvakultury, jakož i biologicky rozložitelná část průmyslových a komunálních odpadů;
- f) „hrubou konečnou spotřebou energie“ se rozumí energetické komodity dodané k energetickým účelům pro průmysl, dopravu, domácnosti, služby včetně veřejných služeb, zemědělství, lesnictví a rybolovu, včetně elektřiny a tepla spotřebovaných odvětvím energetiky při výrobě elektřiny a tepla a včetně ztrát elektřiny a tepla v distribuci a přenosu;
- g) „ústředním vytápěním“ nebo „ústředním chlazením“ se rozumí distribuce tepelné energie ve formě páry, teplé vody nebo chlazených kapalin z ústředního zdroje výroby prostřednictvím sítě do více budov či míst za účelem použití k vytápění nebo chlazení prostoru nebo určitého procesu;
- h) „biokapalinou“ se rozumí kapalné palivo používané pro energetické účely jiné než dopravu, včetně výroby elektřiny, vytápění a chlazení, vyráběné z biomasy;
- i) „biopalivem“ se rozumí kapalné nebo plynné palivo používané pro dopravu vyráběné z biomasy;
- j) „zárukou původu“ se rozumí elektronický dokument, jehož jediným úkolem je poskytnout konečnému spotřebiteli doklad o tom, že daný podíl či dané množství energie byly vyrobeny z obnovitelných zdrojů, jak stanoví čl. 3 odst. 6 směrnice 2003/54/ES;
- k) „režimem podpory“ se rozumí jakýkoli nástroj, režim či mechanismus uplatňovaný členským státem či skupinou členských států, který podporuje užívání energie z obnovitelných zdrojů snížením nákladů na výrobu této energie, zvýšením ceny, za kterou ji lze prodat, nebo zvýšením množství takto prodané energie prostřednictvím povinnosti využívat energii z obnovitelných zdrojů nebo jinak. To zahrnuje mimo jiné investiční pomoc, osvobození od daně nebo snížení daně, vrácení daně, režimy podpory pro povinnost využívat energii z obnovitelných zdrojů, včetně režimů používajících zelené certifikáty, a režimy přímé cenové podpory, včetně tarifů výkupních cen a plateb přemii;
- l) „povinností využívat energii z obnovitelných zdrojů“ se rozumí vnitrostátní režim podpory, který požaduje po výrobcích energie, aby zahrnuli určitou část energie z obnovitelných zdrojů do své výroby, po dodavatelích energie, aby zahrnuli určitou část energie z obnovitelných zdrojů do své dodávky, nebo po spotřebitelích energie, aby zahrnuli určitou část energie z obnovitelných zdrojů do své spotřeby. Zahrnuty jsou i režimy, v jejichž rámci mohou být tyto požadavky splněny používáním zelených certifikátů;
- m) „skutečnou hodnotou“ se rozumí úspora emisí skleníkových plynů u některých nebo všech kroků konkrétního procesu výroby biopaliva vypočítaná podle metodiky stanovené v příloze V části C;
- n) „typickou hodnotou“ se rozumí odhad reprezentativní úspory emisí skleníkových plynů u konkrétního způsobu výroby biopaliva;
- o) „standardní hodnotou“ se rozumí hodnota odvozená z typické hodnoty použitím předem určených faktorů, která může být za okolností určených v této směrnici použita namísto skutečné hodnoty.

Článek 3

Závazné národní cíle a opatření pro využívání energie z obnovitelných zdrojů

1. Každý členský stát zajistí, aby se v roce 2020 podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie vypočítaný v souladu s články 5 až 11 rovnal alespoň jeho celkovému národnímu cíli pro podíl energie z obnovitelných zdrojů v uvedeném roce, jak stanoví třetí sloupec tabulky v příloze I části A. Tyto závazné národní cíle jsou v souladu s cílem nejméně 20 % podílu energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie ve Společenství v roce 2020. Aby se usnadnilo splnění cílů stanovených v tomto článku, každý členský stát prosazuje a podporuje energetickou účinnost a úspory energie.

2. Členské státy zavedou opatření, která účinným způsobem zajistí, aby se podíl energie z obnovitelných zdrojů rovnal podílu uvedenému v orientačním plánu stanoveném v příloze I části B nebo ho překračoval.

3. Za účelem dosažení cílů uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku mohou členské státy použít mimo jiné tato opatření:

- a) režimy podpory;
- b) opatření v podobě spolupráce mezi jednotlivými členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi za účelem dosažení celkových národních cílů podle článků 5 až 11.

Aniž jsou dotčeny články 87 a 88 Smlouvy, členské státy mají právo rozhodnout podle článků 5 až 11 této směrnice o rozsahu, v jakém podpoří energii z obnovitelných zdrojů vyrobenou v jiném členském státě.

4. Každý členský stát zajistí, aby podíl energie z obnovitelných zdrojů ve všech druzích dopravy v roce 2020 činil alespoň 10 % konečné spotřeby energie v dopravě v uvedeném členském státě.

Pro účely tohoto odstavce platí tato ustanovení:

- a) pro výpočet jmenovatele, tj. celkového množství energie spotřebované v dopravě, se pro účely prvního pododstavce zohledňují pouze benzín, motorová nafta, biopaliva spotřebované v silniční a železniční dopravě a elektřina;
- b) pro výpočet čitatele, tj. množství energie z obnovitelných zdrojů spotřebované v dopravě, se pro účely prvního pododstavce zohledňují všechny druhy energie z obnovitelných zdrojů spotřebované ve všech druzích dopravy;
- c) pro výpočet příspěvku elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů a spotřebované ve všech typech elektrických vozidel pro účely písmen a) a b) si mohou členské státy zvolit, zda použijí průměrný podíl elektřiny z obnovitelných zdrojů energie ve Společenství nebo podíl elektřiny z obnovitelných

zdrojů energie v jejich vlastní zemi ve výši naměřené dva roky před dotčeným rokem. Dále se bude pro výpočet elektřiny z obnovitelných zdrojů energie spotřebované elektrickými silničními vozidly považovat tato spotřeba za 2,5násobek vstupu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie.

Komise případně předloží do 31. prosince 2011 návrh, který za určitých podmínek umožní, aby byl zohledněn celkové množství elektřiny z obnovitelných zdrojů energie používané jako pohon pro všechny typy elektrických vozidel.

Komise rovněž případně předloží do 31. prosince 2011 návrh metodiky pro výpočet podílu vodíku pocházejícího z obnovitelných zdrojů energie na celkové skladbě pohonných hmot.

Článek 4

Národní akční plány pro energii obnovitelných zdrojů

1. Každý členský stát přijme národní akční plán pro energii z obnovitelných zdrojů. Národní akční plán pro energii z obnovitelných zdrojů stanoví národní cíle členských států pro podíly energie z obnovitelných zdrojů v dopravě a při výrobě elektřiny, vytápění a chlazení v roce 2020, přičemž zohledňuje dopady jiných opatření souvisejících s energetickou účinností na konečnou spotřebu energie, a vhodná opatření, která je třeba přijmout k dosažení těchto celkových národních cílů, včetně spolupráce mezi místními, regionálními a ústředními správními orgány, plánovaných statistických převodů či společných projektů, vnitrostátních politik pro rozvoj stávajících zdrojů biomasy a mobilizaci nových zdrojů biomasy pro různá využití, a opatření, která je třeba přijmout ke splnění požadavků článků 13 až 19.

Komise přijme do 30. června 2009 vzor pro národní akční plány pro energii z obnovitelných zdrojů. Tento vzor obsahuje minimální požadavky stanovené v příloze VI. Členské státy tento vzor při předkládání svých národních akčních plánů pro energii z obnovitelných zdrojů dodrží.

2. Členské státy oznámí Komisi své národní akční plány pro energii z obnovitelných zdrojů do 30. června 2010.

3. Šest měsíců před uplynutím lhůty pro vypracování národního akčního plánu pro energii z obnovitelných zdrojů každý členský stát zveřejní a oznámí Komisi dokument s předběžnými odhady, v němž uvede:

- a) odhadovanou přebytečnou výrobu energie z obnovitelných zdrojů ve srovnání s orientačním plánem, jež by mohla být převedena do jiných členských států v souladu s články 6 až 11, jakož i své uvažované možnosti společných projektů, a to do roku 2020; a
- b) odhadovanou poptávku po energii z obnovitelných zdrojů, která má být pokryta z jiných zdrojů než z domácí výroby, do roku 2020.

Tyto informace mohou zahrnovat prvky týkající se nákladů a přínosů a financování. Tento odhad se aktualizuje ve zprávách členských států, jak je stanoveno v čl. 22 odst. 1 písm. l) a m).

4. Členský stát, jehož podíl energie z obnovitelných zdrojů klesl v bezprostředně předcházejícím dvouletém období pod hranici orientačního plánu uvedeného v příloze I části B, předloží Komisi do 30. června následujícího roku pozměněný národní akční plán pro energii z obnovitelných zdrojů, v němž stanoví příslušná a přiměřená opatření, aby v přiměřené době došlo k návratu k orientačnímu plánu stanovenému v příloze I části B.

Pokud členský stát nesplnil svůj orientační plán a odchýlil se pouze v omezené míře, může Komise při zohlednění stávajících a budoucích opatření ze strany členského státu přijmout rozhodnutí, kterým zprostí dotčený členský stát povinnosti předložit pozměněný národní akční plán pro energii z obnovitelných zdrojů.

5. Komise posoudí národní akční plány pro energii z obnovitelných zdrojů, zejména vhodnost opatření plánovaných členskými státy podle čl. 3 odst. 2. Komise může v reakci na národní akční plán pro energii z obnovitelných zdrojů nebo na pozměněný národní akční plán pro energii z obnovitelných zdrojů vydat doporučení.

6. Komise zašle Evropskému parlamentu národní akční plány pro energii z obnovitelných zdrojů a dokumenty s předběžnými odhady ve formě zveřejněné v rámci platformy pro transparentnost podle čl. 24 odst. 2 a rovněž jakékoli doporučení podle odstavce 5 tohoto článku.

Článek 5

Výpočet podílu energie z obnovitelných zdrojů

1. Hrubá konečná spotřeba energie z obnovitelných zdrojů se v jednotlivých členských státech vypočte jako součet:

- a) hrubé konečné spotřeby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie;
- b) hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů pro vytápění a chlazení a
- c) konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů v dopravě.

Plyn, elektřina a vodík z obnovitelných zdrojů energie se při výpočtu podílu hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů zohlední pouze jednou v rámci prvního pododstavce písm. a), b) nebo c).

S výhradou čl. 17 odst. 1 druhého pododstavce, nezohlední se biopaliva a biokapaliny, které nesplňují kritéria udržitelnosti stanovená v čl. 17 odst. 2 až 6.

2. Pokud se členský stát domnívá, že je pro něj v důsledku vyšší moci nemožné dosáhnout požadovaného podílu energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v roce 2020 stanoveného ve třetím sloupci tabulky v příloze I, informuje o tom co nejdříve Komisi. Komise přijme rozhodnutí o tom, zda jde o projev vyšší moci, a v kladném případě rozhodne o úpravě hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů tohoto členského státu na rok 2020.

3. Pro účely odst. 1 písm. a) se hrubá konečná spotřeba elektřiny z obnovitelných zdrojů energie vypočte jako množství elektřiny vyrobené v členském státě z obnovitelných zdrojů energie, kromě výroby elektřiny v přečerpávacích elektrárnách z přečerpávané vody.

V hybridních zařízeních využívajících obnovitelné a konvenční zdroje se zohlední pouze část elektřiny vyrobená z obnovitelných zdrojů energie. Pro účely tohoto výpočtu se přínos každého zdroje energie vypočte na základě jeho energetického obsahu.

Elektřina vyrobená z vodní a větrné energie se zohlední v souladu s normalizačními pravidly uvedenými v příloze II.

4. Pro účely odst. 1 písm. b) se hrubá konečná spotřeba energie z obnovitelných zdrojů pro vytápění a chlazení vypočte jako součet množství energie pro ústřední vytápění a chlazení vyrobené ve členském státě z obnovitelných zdrojů a spotřeby další energie z obnovitelných zdrojů v průmyslu, domácnostech, službách, zemědělství, lesnictví a rybolovu pro účely vytápění, chlazení a zpracování.

V hybridních zařízeních využívajících obnovitelné a konvenční zdroje se zohlední pouze část energie pro vytápění a chlazení vyrobená z obnovitelných zdrojů. Pro účely tohoto výpočtu se přínos každého zdroje energie vypočte na základě jeho energetického obsahu.

Pro účely odst. 1 písm. b) se zohlední aerotermální, geotermální a hydrotermální tepelná energie využitá tepelnými čerpadly, pokud konečný výstup energie významně převyšuje primární vstup energie potřebný k pohonu čerpadel. Množství tepla, které má být považováno za energii z obnovitelných zdrojů pro účely této směrnice, se vypočítá v souladu s metodikou stanovenou v příloze VII.

Tepelná energie produkovaná energeticky pasivními systémy, v jejichž rámci se nižší spotřeby energie dosahuje pasivně prostřednictvím konstrukce budov nebo teplem produkovaným z energie z neobnovitelných zdrojů, se pro účely odst. 1 písm. b) nezohledňuje.

5. Za energetický obsah pohonných hmot uvedených v příloze III se považuje energetický obsah stanovený v uvedené příloze. Přílohu III lze přizpůsobit technickému a vědeckému pokroku. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 4.

6. Podíl energie z obnovitelných zdrojů se vypočte tak, že se hrubá konečná spotřeba energie z obnovitelných zdrojů vydělí hrubou konečnou spotřebou energie ze všech zdrojů energie a vyjádří jako procentní podíl.

Součet uvedený v odstavci 1 se pro účely prvního pododstavce upraví v souladu s články 6, 8, 10 a 11.

Při výpočtu hrubé konečné spotřeby energie členského státu za účelem posouzení jeho souladu s cíli a orientačním plánem stanovenými v této směrnici se má za to, že množství energie spotřebované v letecké dopravě dosahuje podílu nejvýše 6,18 % na hrubé konečné spotřebě energie tohoto členského státu. V případě Kypru a Malty se má za to, že množství energie spotřebované v letecké dopravě dosahuje podílu nejvýše 4,12 % na hrubé konečné spotřebě energie těchto členských států

7. Při výpočtu podílu energie z obnovitelných zdrojů se použijí metodika a definice podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 ze dne 22. října 2008 o energetické statistice ⁽¹⁾.

Členské státy zajistí konzistentnost statistických informací použitých při výpočtu těchto podílů jednotlivých odvětví a celkových podílů a statistických informací oznámených Komisi podle nařízení (ES) č. 1099/2008.

Článek 6

Statistické převody mezi členskými státy

1. Členské státy se mohou dohodnout uzavřít ujednání za účelem statistického převodu určitého množství energie z obnovitelných zdrojů z jednoho členského státu do jiného členského státu. Převedené množství se:

- odečte z množství energie z obnovitelných zdrojů, který je zohledněn při posuzování souladu převádějícího členského státu s požadavky, které jsou stanoveny v čl. 3 odst. 1 a 2, a
- připočte k množství energie z obnovitelných zdrojů, který je zohledněn při posuzování souladu přijímajícího členského státu s požadavky, které jsou stanoveny v čl. 3 odst. 1 a 2.

Statistický převod nemá vliv na plnění národního cíle převádějícího členského státu.

2. Ujednání uvedená v odstavci 1 mohou být v platnosti jeden rok nebo déle. Musí být oznámena Komisi nejpozději tři měsíce po skončení každého roku, ve kterém jsou v platnosti. Informace podávané Komisi zahrnují množství a cenu dané energie.

3. Převody nabývají účinku až poté, co všechny dotčené členské státy oznámí převod Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, 14.11.2008, s. 1.

Článek 7

Společné projekty členských států

1. Dva nebo více členských států mohou spolupracovat na jakémkoli typu společných projektů v souvislosti s výrobou elektřiny a energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů energie. Do této spolupráce mohou být zapojeni i soukromí provozovatelé.

2. Členské státy oznámí Komisi poměr nebo množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů energie vyrobené jakýmkoli zařízením v rámci společného projektu na svém území, které bylo uvedeno do provozu po 25. června 2009, nebo prostřednictvím zvýšené kapacity zařízení, které bylo renovováno po uvedeném dni, jenž má být považován za započítaný do celkového národního cíle jiného členského státu pro účely posouzení plnění cílů v souladu s požadavky této směrnice.

3. V oznámení uvedením v odstavci 2 musí být:

- popsáno navrhované zařízení nebo určeno renovované zařízení;
- uveden podíl nebo množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení vyrobené v daném zařízení, jenž má být považován za započítaný do celkového národního cíle jiného členského státu;
- uveden členský stát, v jehož prospěch je oznámení učiněno, a
- uvedena doba, v celých kalendářních letech, během níž má být elektřina nebo energie pro vytápění nebo chlazení vyrobená v daném zařízení z obnovitelných zdrojů energie považována za započítanou do celkového národního cíle jiného členského státu.

4. Doba podle odst. 3 písm. d) nesmí přesahovat rok 2020. Doba trvání společného projektu může přesahovat rok 2020.

5. Oznámení podle tohoto článku nesmí být změněno nebo staženo, aniž by bylo dosaženo dohody mezi členským státem, který oznámení učinil, a členským státem určeným v souladu s odst. 3 písm. c).

Článek 8

Účinky společných projektů členských států

1. Do tří měsíců od konce každého roku, který je součástí doby uvedené v čl. 7 odst. 3 písm. d), vydá členský stát, který učinil oznámení podle článku 7, oficiální oznámení, ve kterém uvede:

- celkové množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení vyrobené během daného roku z obnovitelných zdrojů energie zařízením, které bylo předmětem oznámení podle článku 7, a

b) množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení vyrobené během daného roku z obnovitelných zdrojů energie uvedeným zařízením, které má být započítáno do celkového národního cíle jiného členského státu v souladu s oznámením.

2. Oznamující členský stát zašle oficiální oznámení členskému státu, v jehož prospěch bylo oznámení učiněno, a Komisi.

3. Pro účely posouzení plnění cíle v souladu s požadavky této směrnice týkajícími se celkových národních cílů se množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů energie oznámené podle odst. 1 písm. b):

a) odečte z množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů energie, které je zohledněno při posuzování souladu členského státu vydávajícího oficiální oznámení podle odstavce 1, a

b) připočte k množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů energie, které je zohledněno při posuzování souladu členského státu, jenž obdržel oficiální oznámení podle odstavce 2.

Článek 9

Společné projekty členských států a třetích zemí

1. Jeden nebo více členských států mohou spolupracovat s jednou nebo více třetími zeměmi na všech typech společných projektů v souvislosti s výrobou elektřiny z obnovitelných zdrojů energie. Do této spolupráce mohou být zapojeni i soukromí provozovatelé.

2. Elektřina vyrobená z obnovitelných zdrojů energie ve třetí zemi se zohlední pro účely posouzení souladu s požadavky této směrnice týkajícími se celkových národních cílů pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) elektřina je spotřebována ve Společenství, pokud:

i) k přidělené propojovací kapacitě bylo všemi příslušnými provozovateli přenosových soustav v zemi původu, v zemi určení a případně ve třetí zemi tranzitu trvale přiděleno stejné množství elektřiny jako započtená elektřina,

ii) v systému bilance bylo příslušným provozovatelem přenosové soustavy na straně Společenství, pokud jde o propojovací vedení, trvale zaregistrováno stejné množství elektřiny jako započtená elektřina a

iii) jmenovitý výkon a výroba elektřiny z obnovitelných zdrojů v zařízení podle odst. 2 písm. b) se vztahují ke stejnému časovému období;

b) elektřina byla vyrobena nově vybudovaným zařízením, které bylo uvedeno do provozu po 25. června 2009, nebo prostřednictvím zvýšené kapacity zařízení, které bylo renovováno po uvedeném dni, v rámci společného projektu podle odstavce 1, a

c) množství vyrobené a vyvezené elektřiny nezískalo ve třetí zemi podporu z jiného režimu podpory, než je investiční pomoc poskytnutá danému zařízení.

3. Členské státy mohou požádat Komisi, aby byla pro účely článku 5 zohledněna elektřina z obnovitelných zdrojů energie vyrobená a spotřebovaná ve třetí zemi, v souvislosti s vybudováním propojovacího vedení s velmi dlouhou lhůtou dodání mezi členskými státy a třetí zemí, pokud budou splněny tyto podmínky:

a) stavba propojovacího vedení musí začít do 31. prosince 2016;

b) propojovací vedení nemůže být uvedeno do provozu před 31. prosincem 2020;

c) propojovací vedení by mělo být uvedeno do provozu do 31. prosince 2022;

d) po svém uvedení do provozu bude propojovací vedení používáno pro vývoz elektřiny z obnovitelných zdrojů energie do Společenství, v souladu s odstavcem 2;

e) žádosti se vztahují ke společnému projektu, který splňuje kritéria uvedená v odst. 2 písm. b) a c) a který bude používat propojovací vedení po jeho uvedení do provozu, a k množství elektřiny nepřevyšujícímu množství vyvážené do Společenství po uvedení propojovacího vedení do provozu.

4. Podíl nebo množství elektřiny vyrobené jakýmkoliv zařízením na území třetí země, jenž má být považován za započítaný do celkového vnitrostátního cíle jednoho nebo více členských států pro účely posouzení souladu s článkem 3, se oznámí Komisi. Pokud jde o více než jeden členský stát, rozdělení tohoto množství mezi členské státy se oznámí Komisi. Tento podíl nebo množství nepřekročí podíl nebo množství skutečně vyvezené do Společenství a v něm spotřebované, odpovídající podílu nebo množství uvedenému v odst. 2 písm. a) bodech i) a ii) tohoto článku a splňující podmínky stanovené v odst. 2 písm. a). Oznámení podává každý členský stát, do jehož celkového národního cíle se má podíl nebo množství elektřiny započítat.

5. V oznámení uvedeném v odstavci 4 musí být:

a) popsáno navrhované zařízení nebo označeno renovované zařízení;

b) uveden podíl nebo množství elektřiny vyrobené v zařízení, jenž má být považován za započítaný do národního cíle členského státu, a také odpovídající finanční ujednání s výhradou požadavků týkajících se důvěrnosti údajů;

- c) uvedena doba, v celých kalendářních letech, během níž má být elektřina považována za započítanou do celkového národního cíle členského státu, a
- d) zahrnuto písemné potvrzení ohledně písmen b) a c) ze strany třetí země, na jejímž území má být dané zařízení uvedeno do provozu, a podílu nebo množství elektřiny vyrobené v tomto zařízení, které bude využito přímo danou třetí zemí.
6. Doba stanovená podle odst. 5 písm. c) nesmí přesahovat rok 2020. Doba trvání společného projektu může přesahovat rok 2020.
7. Oznámení podle tohoto článku nemůže být změněno nebo staženo, aniž by bylo dosaženo dohody mezi členským státem, který oznámení učinil, a třetí zemí, která potvrdila společný projekt v souladu s odst. 5 písm. d).
8. Členské státy a Společenství vyzvou příslušné orgány Smlouvy o energetickém společenství, aby v souladu se Smlouvou o energetickém společenství přijaly opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby smluvní strany uvedené smlouvy mohly uplatňovat ustanovení této směrnice o spolupráci mezi členskými státy.

Článek 10

Účinky společných projektů členských států a třetích zemí

1. Do tří měsíců od konce každého roku, který je součástí doby uvedené v čl. 9 odst. 5 písm. c), vydá členský stát, který učinil oznámení podle článku 7, oficiální oznámení, v němž uvede:
- a) celkové množství elektřiny vyrobené během daného roku z obnovitelných zdrojů energie zařízení, které bylo předmětem oznámení podle článku 9;
- b) množství elektřiny vyrobené během daného roku z obnovitelných zdrojů energie uvedeným zařízením, které má být započítáno do celkového národního cíle v souladu s oznámením podle článku 9, a
- c) doklad o tom, že byly splněny podmínky stanovené v čl. 9 odst. 2.
2. Členský stát zašle oficiální oznámení třetí zemi, která potvrdila projekt podle čl. 9 odst. 5 písm. d), a Komisi.
3. Pro účely posouzení plnění cíle v souladu s požadavky této směrnice týkajícími se celkových národních cílů se množství elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie oznámené podle odst. 1 písm. b) připočte k množství energie z obnovitelných zdrojů energie, které se zohledňuje při posuzování plnění cíle ze strany členského státu vydávajícího oficiální oznámení.

Článek 11

Společné režimy podpory

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti členských států podle článku 3, mohou se dva nebo více členských států rozhodnout, že dobrovolně spojí nebo budou částečně koordinovat své vnitrostátní režimy podpory. V těchto případech se může určité množství energie z obnovitelných zdrojů vyrobené na území jednoho zúčastněného členského státu započítat do celkového národního cíle jiného zúčastněného členského státu, pokud dotyčné členské státy:
- a) statisticky převedou konkrétní množství energie z obnovitelných zdrojů z jednoho členského státu na jiný členský stát podle článku 6 nebo
- b) stanoví distribuční pravidlo dohodnuté zúčastněnými členskými státy, podle něhož se množství energie z obnovitelných zdrojů rozdělí mezi zúčastněné členské státy. Toto pravidlo musí být oznámeno Komisi nejpozději tři měsíce po konci prvního roku, ve kterém nabylo účinku.
2. Do tří měsíců od konce každého roku každý členský stát, který učinil oznámení podle odst. 1 písm. b), vydá oficiální oznámení uvádějící celkové množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů energie, které bylo vyrobeno během daného roku a na které se vztahuje distribuční pravidlo.
3. Pro účely posouzení plnění požadavků této směrnice týkajících se celkových národních cílů se množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů energie oznámené v souladu s odstavcem 2 přerozdělí mezi dotčené členské státy podle oznámeného distribučního pravidla.

Článek 12

Zvýšení kapacity

Pro účely čl. 7 odst. 2 a čl. 9 odst. 2 písm. b) se s jednotkami energie z obnovitelných zdrojů, které lze přičíst zvýšení kapacity zařízení, nakládá, jako by byly vyrobeny v samostatném zařízení, jež bylo uvedeno do provozu v okamžiku, kdy došlo ke zvýšení kapacity.

Článek 13

Správní postupy a předpisy

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní předpisy týkající se postupů schvalování, vydávání osvědčení a povolení, které se uplatňují na podniky na výrobu elektřiny, tepla nebo chlazení z obnovitelných zdrojů energie a na související infrastruktury přenosových a distribučních sítí a na proces přeměny biomasy na biopaliva nebo jiné energetické výrobky, byly přiměřené a nezbytné.

Členské státy zejména učiní příslušné kroky zajišťující, aby:

- a) vzhledem k rozdílům ve správních strukturách a vnitřní organizaci jednotlivých členských států byly jasně vymezeny příslušné pravomoci ústředních, regionálních a místních správních orgánů v oblasti schvalování, vydávání osvědčení a povolení, včetně územního plánování, a aby byly přesně koordinovány a transparentně stanoveny lhůty pro schvalování projektů a vyřizování žádostí o stavební povolení;
- b) byly na odpovídající úrovni k dispozici podrobné informace o vyřizování žádostí o schválení, osvědčení a povolení pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a pomoci poskytované žadatelům;
- c) správní postupy probíhaly rychle a byly vyřizovány na příslušné úrovni správních orgánů;
- d) pravidla týkající se schvalování, vydávání osvědčení a povolení byla objektivní, transparentní, přiměřená, nediskriminovala žadatele a plně zohledňovala specifické aspekty jednotlivých technologií pro energii z obnovitelných zdrojů;
- e) správní poplatky, které platí spotřebitelé, projektanti, architekti, stavební firmy a osoby zajišťující instalaci a dodávky zařízení a systémů, byly transparentní a odpovídaly nákladům a
- f) pro menší projekty a případně i decentralizovaná zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů byly zavedeny zjednodušené schvalovací postupy představující menší zátěž, včetně prostého ohlášení, pokud to umožňuje příslušný regulační rámec.

2. Členské státy jasně vymezí všechny technické specifikace, které musí pro účely využívání režimu podpory splňovat zařízení a systémy pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů. Pokud existují evropské normy, včetně ekoznaček, energetických štítků a jiných technických referenčních systémů stanovených evropskými orgány pro normalizaci, vyjádří se tyto technické specifikace odkazem na tyto normy. Tyto technické specifikace nesmí předepisovat, v jakých případech se mají vydávat pro příslušné zařízení a systémy osvědčení, a neměly by bránit fungování vnitřního trhu.

3. Členské státy doporučí všem aktérům, zejména místním a regionálním správním orgánům, aby při plánování, projektování, výstavbě a rekonstrukci průmyslových nebo obytných oblastí zajistily instalaci zařízení a systémů pro využívání elektřiny, vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů energie a pro ústřední vytápění a chlazení. Členské státy zejména doporučí místním a regionálním správním orgánům, aby do plánování městské infrastruktury zahrnuly ve vhodných případech i vytápění a chlazení využívající obnovitelné zdroje energie.

4. Členské státy zavedou ve svých stavebních předpisech vhodná opatření s cílem zvýšit podíl všech druhů energie z obnovitelných zdrojů ve stavebnictví.

Při stanovení těchto opatření nebo v rámci regionálních režimů podpor, mohou členské státy zohlednit vnitrostátní opatření zaměřená na podstatné zvýšení energetické účinnosti, na kombinovanou výrobu tepla a energie a na užívání energeticky pasivních budov nebo budov s nízkou či nulovou spotřebou energie.

Do 31. prosince 2014 členské státy ve svých stavebních předpisech nebo jiným způsobem s rovnocenným účinkem případně stanoví požadavek využívání minimálního množství energie z obnovitelných zdrojů v nových budovách a ve stávajících budovách, které procházejí důkladnou rekonstrukcí. Členské státy umožní, aby mohl být tento požadavek na využívání minimálního množství energie mimo jiné prostřednictvím systémů ústředního vytápění a chlazení využívajících značný podíl energie z obnovitelných zdrojů.

Požadavky podle prvního pododstavce se použijí na ozbrojené síly, avšak pouze v rozsahu, v němž jejich použití není v rozporu s podstatou a hlavním účelem činností ozbrojených sil, a s výjimkou materiálu používaného výhradně pro vojenské účely.

5. Členské státy zajistí, aby nové veřejné budovy a stávající veřejné budovy, které procházejí důkladnou rekonstrukcí na ústřední, regionální a místní úrovni, sloužily v souvislosti s touto směrnicí jako příklad, a to ode dne 1. ledna 2012. Členské státy mohou mimo jiné umožnit, aby tato povinnost byla splněna dodržováním norem pro budovy s nulovou spotřebou energie, nebo stanovením toho, že střechy budov ve veřejném vlastnictví nebo ve smíšeném soukromém a veřejném vlastnictví bude využívat třetí osoba k instalaci zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů.

6. Členské státy s přihlédnutím k vlastním stavebním předpisům podporují používání systémů a zařízení pro vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů energie, které představují značné snížení spotřeby energie. Za účelem podpory těchto systémů a zařízení využívají členské státy energetické štítky nebo ekoznačky nebo jiná příslušná osvědčení nebo normy vytvořené na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni Společenství, pokud existují.

Pokud jde o biomasu, členské státy podporují konverzní technologie, které dosahují konverzní účinnosti v minimální výši 85 % pro rezidenční a komerční zařízení a minimálně 70 % pro průmyslová zařízení.

V případě tepelných čerpadel podporují členské státy taková čerpadla, která splňují minimální požadavky pro ekoznačky stanovené v rozhodnutí Komise 2007/742/ES ze dne 9. listopadu 2007, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělení ekoznačky Společenství tepelným čerpadlům na elektrický nebo plynový pohon a tepelným čerpadlům absorbujícím plyn⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 301, 20.11.2007, s. 14.

Pokud jde o solární tepelnou energii, členské státy podporují zařízení a systémy, které získaly osvědčení a vycházejí z evropských norem, pokud tyto normy existují, včetně ekoznaček, energetických štítků a jiných technických referenčních systémů stanovených evropskými orgány pro normalizaci.

Členské státy používají při posuzování konverzní účinnosti a poměru mezi vstupem a výstupem systémů a zařízení pro účely tohoto odstavce postupy Společenství, nebo při jejich absenci mezinárodní postupy, pokud takové postupy existují.

Článek 14

Informace a odborná příprava

1. Členské státy zajistí, aby informace ohledně jednotlivých forem podpory byly přístupné všem relevantním aktérům, například spotřebitelům, stavebním firmám a osobám provádějícím instalaci, architektům a dodavatelům zařízení a systémů pro vytápění, chlazení a výrobu elektřiny a vozidel, ve kterých lze využívat energii z obnovitelných zdrojů.

2. Členské státy zajistí, aby dodavatelé zařízení nebo systémů nebo i příslušné vnitrostátní orgány zpřístupnili informace ohledně čistého zisku, nákladů a energetické účinnosti zařízení a systémů pro vytápění, chlazení a výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie.

3. Členské státy zajistí, aby do 31. prosince 2012 byly zpřístupněny systémy osvědčování nebo rovnocenné systémy kvalifikace pro osoby provádějící v malém rozsahu instalaci kotlů a kamen na biomasu, solárních fotovoltaických a solárních tepelných systémů, mělkých geotermálních systémů a tepelných čerpadel. Tyto systémy musí vycházet z kritérií stanovených v příloze IV a mohou dle potřeby zohlednit stávající systémy a struktury. Každý členský stát uzná osvědčení, které vydal jiný členský stát v souladu s těmito kritérii.

4. Členské státy zpřístupní veřejnosti informace o systémech osvědčování nebo rovnocenných systémech kvalifikace, které jsou uvedeny v odstavci 3. Členské státy mohou rovněž zpřístupnit seznam osob provádějících instalaci, které mají kvalifikaci nebo osvědčení podle ustanovení uvedených v odstavci 3.

5. Členské státy zajistí, aby byly zpřístupněny pokyny pro všechny relevantní aktéry, zejména pro projektanty a architekty, aby mohli při plánování, projektování, výstavbě a rekonstrukci průmyslových nebo obytných oblastí rádně posoudit optimální kombinaci energie z obnovitelných zdrojů, vysoce účinných technologií a ústředního vytápění a chlazení.

6. Členské státy vypracují, za účasti místních a regionálních orgánů, vhodné informační, osvětlové, poradenské nebo školicí programy s cílem informovat občany o přínosech a účelnosti rozvoje a využívání energie z obnovitelných zdrojů.

Článek 15

Záruky původu elektřiny a energie pro vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů energie

1. Členské státy zajistí, aby pro účely poskytnutí dokladu konečnému spotřebiteli o podílu nebo množství energie z obnovitelných zdrojů na skladbě zdrojů energie dodavatele podle čl. 3 odst. 6 směrnice 2003/54/ES, mohl být původ elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie zaručen ve smyslu této směrnice, a to v souladu s objektivními, transparentními a nediskriminačními kritérii.

2. Za tím účelem členské státy zajistí, aby byla na základě žádosti výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů energie vydána záruka původu. Členské státy mohou stanovit, aby záruky původu byly vydávány na základě žádosti výrobců energie pro vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů energie. K tomuto ustanovení se může vztahovat limit na minimální kapacitu. Záruka původu se vztahuje na běžné množství 1 MWh. Pro každou jednotku vyrobené energie je možné vydat jen jednu záruku původu.

Členské státy zajistí, aby tatáž jednotka energie z obnovitelných zdrojů byla zohledněna pouze jednou.

Členské státy mohou stanovit, že podpora nebude poskytnuta výrobci, který již získal záruku původu pro tutéž výrobu energie z obnovitelných zdrojů.

Záruka původu nemá žádný význam z hlediska dodržování článku 3 členským státem. Převody záruk původu, samostatně nebo spolu s fyzickým převodem energie, nemají vliv na rozhodnutí členských států použít statistické převody, společné projekty nebo společné režimy podpory za účelem splnění cíle či pro výpočet hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů podle článku 5.

3. Záruku původu lze použít pouze během dvanácti měsíců od výroby odpovídající jednotky energie. Použitím se tato záruka původu ruší.

4. Vydání, převod a zrušení záruk původu kontrolují členské státy nebo určené příslušné orgány. Územní pravomoci určených příslušných orgánů se nesmí překrývat a tyto orgány musí být nezávislé na činnostech výroby, obchodu a dodávky.

5. Členské státy nebo určené příslušné orgány vytvoří vhodné mechanismy s cílem zajistit, aby záruky původu byly vydávány, převáděny a rušeny elektronickou cestou a aby byly přesné, spolehlivé a zabezpečené proti podvodu.

6. V záruce původu musí být uvedeno alespoň:

a) zdroj energie, ze kterého byla energie vyrobena, a datum zahájení a ukončení její výroby;

b) zda se záruka původu vztahuje na

Článek 16

i) elektřinu nebo

ii) vytápění nebo chlazení;

c) základní údaje, umístění, typ a kapacitu zařízení, ve kterém byla energie vyrobena;

d) zda a do jaké míry využilo zařízení investiční podporu, zda a do jaké míry využilo na jednotku energie jakoukoli jinou formu podpory z vnitrostátního režimu podpory a o jaký druh režimu podpory šlo;

e) a datum, kdy bylo zařízení uvedeno do provozu, a

f) datum a země vydání a jedinečné identifikační číslo.

7. Musí-li dodavatel elektřiny poskytnout doklad o podílu nebo množství energie z obnovitelných zdrojů ve své skladbě zdrojů energie pro účely čl. 3 odst. 6 směrnice 2003/54/ES, může tak učinit použitím svých záruk původu.

8. Množství energie z obnovitelných zdrojů odpovídající zárukám původu, které dodavatel elektřiny převedl na třetí stranu, se odečte z podílu energie z obnovitelných zdrojů v jeho skladbě zdrojů energie pro účely čl. 3 odst. 6 směrnice 2003/54/ES.

9. Členské státy uznají záruky původu vydané jinými členskými státy v souladu s touto směrnicí, a to výhradně jako prokazání údajů a skutečností uvedených v odstavci 1 a v odst. 6 písm. a) až f). Členský stát může odmítnout uznání záruky původu pouze v případě, že má důvodné pochybnosti o její přesnosti, spolehlivosti či pravosti. Toto odmítnutí a jeho odůvodnění oznámí členský stát Komisi.

10. Dojde-li Komise k závěru, že odmítnutí uznání záruky původu je neopodstatněné, může přijmout rozhodnutí, kterým se po daném členském státě požaduje, aby záruku uznal.

11. Členské státy mohou zavést v souladu s právními předpisy Společenství objektivní, transparentní a nediskriminační kritéria pro použití záruk původu při plnění povinností stanovených v čl. 3 odst. 6 směrnice 2003/54/ES.

12. Pokud dodavatelé energie prodávají spotřebitelům energii z obnovitelných zdrojů s odkazem na ekologické či jiné přínosy energie z obnovitelných zdrojů, mohou členské státy požadovat, aby tito dodavatelé energie zpřístupnili, v souhrnné podobě, informace o množství nebo podílu energie z obnovitelných zdrojů, která pochází ze zařízení nebo zvýšené kapacity, které byly uvedeny do provozu po 25. června 2009.

Přístup k distribučním soustavám a jejich provoz

1. Členské státy učiní potřebné kroky k rozvoji rozvodné a distribuční infrastruktury, inteligentních sítí, skladovacích kapacit a elektrické soustavy tak, aby se umožnilo bezpečné provozování elektrické soustavy, neboť napomáhá dalšímu rozvoji výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, včetně propojovacího vedení mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi. Členské státy rovněž učiní potřebné kroky pro urychlení schvalovacích postupů pro infrastrukturu distribuční soustavy a pro koordinaci schvalování infrastruktury distribuční soustavy se správními a plánovacími postupy.

2. V souladu s požadavky na zachování spolehlivosti a bezpečnosti distribuční soustavy, jež se zakládají na transparentních a nediskriminačních kritériích stanovených příslušnými vnitrostátními orgány:

a) členské státy zajistí, aby provozovatelé přenosových soustav a provozovatelé distribučních soustav zaručili na svém území přenos a distribuci elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie;

b) členské státy zajistí rovněž přednostní nebo zaručený přístup elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie k distribuční soustavě;

c) členské státy zajistí, aby provozovatelé přenosových soustav dávali při spouštění zařízení na výrobu elektřiny přednost výrobním zařízením využívajícím obnovitelné zdroje energie, pokud to bezpečně provozování vnitrostátní elektrické soustavy umožňuje, a aby se tak dělo na základě transparentních a nediskriminačních kritérií. Členské státy zajistí, aby byla přijata náležitá provozní opatření týkající se distribuční soustavy a trhu, s cílem minimalizovat omezení distribuce elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů. V případě, kdy jsou z důvodu zajištění bezpečnosti vnitrostátní elektrické soustavy a zabezpečení dodávek energie přijata významná opatření k omezení distribuce energie z obnovitelných zdrojů, členské státy zajistí, aby odpovědní provozovatelé soustavy uvědomili o těchto opatřeních příslušný regulační orgán a uvedli, jaká hodlají přijmout nápravná opatření, aby se předešlo nepřiměřeným omezením.

3. Členské státy budou od provozovatelů přenosových a distribučních soustav vyžadovat, aby vypracovali a zveřejnili svá jednotná pravidla pro hrazení a sdílení nákladů na technické úpravy, jako je připojení k distribuční soustavě a posílení distribuční soustavy, zlepšení provozu soustavy a pravidla pro nediskriminační uplatňování kodexů distribuční soustavy, které jsou nutné pro začlenění nových výrobců dodávajících do propojené distribuční soustavy elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů.

Tato pravidla musí být založena na objektivních, transparentních a nediskriminačních kritériích, která zohledňují zejména všechny náklady a výhody související s připojením těchto výrobců k distribuční soustavě a zvláštní okolnosti výrobců umístěných v okrajových oblastech a oblastech s nízkou hustotou obyvatelstva. V těchto pravidlech mohou být uvedeny různé typy připojení.

4. Členské státy mohou případně vyžadovat od provozovatelů přenosových a distribučních soustav, aby hradili zčásti nebo zcela náklady uvedené v odstavci 3. Členské státy přezkoumají a přijmou nezbytná opatření ke zlepšení rámce a pravidel pro hrazení a sdílení nákladů uvedených v odstavci 3 do 30. června 2011 a poté každé dva roky s cílem zajistit začlenění nových výrobců, jak je uvedeno v daném odstavci.

5. Členské státy budou od provozovatelů přenosových a distribučních soustav vyžadovat, aby každému novému výrobcí energie z obnovitelných zdrojů, který se chce připojit k soustavě, poskytli komplexní a potřebné informace, včetně:

- a) komplexního a podrobného odhadu nákladů souvisejících s připojením;
- b) přiměřených a přesných lhůt pro přijetí a vyřízení žádosti o připojení k distribuční soustavě;
- c) přiměřenou přibližnou dobu nezbytnou pro každé navrhované připojení k distribuční soustavě.

Členské státy mohou povolit výrobcům elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kteří se chtějí připojit k distribuční soustavě, aby vypsalí veřejnou soutěž na práce související s připojením.

6. Sdílení nákladů uvedené v odstavci 3 musí být zajištěno systémem, který je založen na objektivních, transparentních a nediskriminačních kritériích zohledňujících prospěch, který mají z připojení dříve i později připojení výrobci a rovněž provozovatelé přenosových a distribučních soustav.

7. Členské státy zajistí, aby účtování sazeb za přenos a distribuci nediskriminovalo elektřinu z obnovitelných zdrojů energie, včetně zejména elektřiny z obnovitelných zdrojů energie vyrobené v okrajových oblastech, například ostrovních oblastech a oblastech s nízkou hustotou obyvatelstva. Členské státy zajistí, aby účtování sazeb za přenos a distribuci nediskriminovalo plyn z obnovitelných zdrojů energie.

8. Členské státy zajistí, aby sazby účtované provozovateli přenosových a distribučních soustav za přenos a distribuci elektřiny ze zařízení, která využívají obnovitelné zdroje energie, odrážely realizovatelné nákladové výhody vyplývající z připojení zařízení k soustavě. Tyto nákladové výhody mohou vzniknout z přímého užití nízkonapěťové distribuční soustavy.

9. Členské státy případně posoudí nutnost rozšířit stávající infrastrukturu plynárenské sítě s cílem usnadnit začlenění plynu z obnovitelných zdrojů energie.

10. Je-li to nutné, budou členské státy od provozovatelů přenosových a distribučních soustav nacházejících se na jejich území vyžadovat, aby zveřejňovali technická pravidla v souladu s článkem 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh

se zemním plynem⁽¹⁾, zejména pokud jde o pravidla pro připojení k soustavě zahrnující požadavky na kvalitu plynu, jeho odORIZACI a tlak. Členské státy budou rovněž od provozovatelé přenosových a distribučních soustav rovněž vyžadovat, aby zveřejnili sazby za připojení pro obnovitelné zdroje plynu, založené na transparentních a nediskriminačních kritériích.

11. Členské státy ve svých národních akčních plánech pro energii z obnovitelných zdrojů posoudí nezbytnost budování nové infrastruktury pro ústřední vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů energie, aby mohlo být dosaženo národního cíle pro rok 2020 uvedeného v čl. 3 odst. 1. Bude-li to nutné, členské státy na základě tohoto posouzení učiní nezbytné kroky k rozvoji infrastruktury pro ústřední vytápění s cílem napomoci rozvoji výroby energie pro ústřední vytápění a chlazení ve velkých zařízeních na biomasu a na solární a geotermální energii.

Článek 17

Kritéria udržitelnosti pro biopaliva a biokapaliny

1. Bez ohledu na to, zda byly suroviny vypěstovány na území nebo mimo území Společenství, zohlední se energie z biopaliv a biokapalin pro účely uvedené v písmenech a), b) a c), pouze pokud tato biopaliva a biokapaliny splňují kritéria udržitelnosti stanovená v odstavcích 2 až 6:

- a) posuzování plnění požadavků této směrnice týkajících se vnitrostátních cílů;
- b) posuzování plnění povinností využívat energii z obnovitelných zdrojů;
- c) způsobilost k finanční podpoře na spotřebu biopaliv a biokapalin.

Aby mohly být biopaliva a biokapaliny vyrobené z odpadů a zbytků jiných než ze zemědělství, akvakultury, rybolovu a lesnictví zohledněny pro účely uvedené v písmenech a), b) a c) však postačí, že splňují kritéria udržitelnosti stanovená v odstavci 2.

2. Úspora emisí skleníkových plynů při používání biopaliv a biokapalin zohledněných pro účely uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) musí činit alespoň 35 %.

S účinkem ode dne 1. ledna 2017 musí úspora emisí skleníkových plynů při používání biopaliv a biokapalin zohledněných pro účely uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) činit alespoň 50 %. Ode dne 1. ledna 2018 musí tato úspora emisí skleníkových plynů činit alespoň 60 % při používání biopaliv a biokapalin vyrobených v zařízeních, která zahájila výrobu dne 1. ledna 2017 nebo později.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 57.

Úspora emisí skleníkových plynů při používání biopaliv a jiných biokapalin se vypočítá postupem podle čl. 19 odst. 1.

V případě biopaliv a biokapalin vyrobených v zařízeních, která byla v provozu ke dni 23. ledna 2008, se první pododstavec použije ode dne 1. dubna 2013.

3. Biopaliva a biokapaliny zohledněné pro účely uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) nesmí být vyrobeny ze surovin získaných z půdy s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti, totiž z půdy, která měla v lednu 2008 nebo později jeden z těchto statusů, a to bez ohledu na to, zda ho stále ještě má či nikoliv:

- a) původní les a jiné zalesněné plochy, totiž les a jiné zalesněné plochy s původními druhy, kde nejsou žádné viditelné známky lidské činnosti a kde nejsou významně narušeny ekologické procesy;
- b) oblasti určené:
 - i) zákonem nebo příslušným orgánem k účelům ochrany přírody nebo
 - ii) k ochraně vzácných nebo ohrožených ekosystémů či druhů uznaných mezinárodními dohodami nebo zařazených na seznam sestavený mezivládními organizacemi nebo Mezinárodní unií pro ochranu přírody, jsou-li uznávány v souladu s čl. 18 odst. 4 druhým pododstavcem;

leďže se prokáže, že produkce surovin nezasahuje do uvedených účelů ochrany přírody;

- c) vysoce biologicky rozmanité travní porosty, totiž:
 - i) původní travní porosty, které by bez lidského zásahu zůstaly zachovány jako takové a které vykazují přirozené složení druhů a ekologické charakteristiky a procesy, nebo
 - ii) travní porosty, které by bez lidského zásahu nezůstaly zachovány jako takové a které jsou druhově bohaté a nezneškodnocené, leďže je prokázáno, že získávání surovin je nezbytné k uchování statusu travních porostů.

Komise stanoví kritéria a zeměpisné oblasti k určení travních porostů, na které se vztahuje první pododstavec písm. c). Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 4.

4. Biopaliva a biokapaliny zohledněné pro účely uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) nesmí být vyrobeny ze surovin získaných z půdy s velkou zásobou uhlíku, totiž půdy, která měla v lednu roku 2008 jeden z těchto statusů a již ho nemá:

- a) mokřady, totiž půda pokrytá nebo nasycená vodou trvale nebo po významnou část roku;
- b) souvisle zalesněné oblasti, totiž půda o rozloze větší než jeden hektar se stromy vyššími než pět metrů a porostem koruny tvořícím více než 30 % nebo se stromy schopnými dosáhnout těchto limitů *in situ*;
- c) půda o rozloze větší než jeden hektar se stromy vyššími než pět metrů a porostem koruny tvořícím 10 až 30 % nebo se stromy schopnými dosáhnout těchto limitů *in situ*, leďže je prokázáno, že při uplatnění metodiky stanovené v příloze V části C je zásoba uhlíku v oblasti, předtím než došlo k přeměně půdy a po její přeměně, taková, že by byly splněny podmínky stanovené v odstavci 2 tohoto článku.

Ustanovení tohoto odstavce se nepoužije, pokud v době, kdy byla surovina získána, měla půda stejný status jako v lednu 2008.

5. Biopaliva a biokapaliny zohledněné pro účely uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) nesmí být vyrobeny ze surovin získaných z půdy, která byla v lednu 2008 rašeliništěm, leďže je prokázáno, že pěstování a získávání těchto surovin nezahrnuje odvodňování dříve neodvodňované půdy.

6. Zemědělské suroviny vypěstované ve Společenství a užitě k výrobě biopaliv a biokapalin zohledněných pro účely uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) musí být získány v souladu s požadavky a normami podle ustanovení uvedených pod nadpisem „Životní prostředí“ v části A a v bodě 9 přílohy II nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce⁽¹⁾ a v souladu s minimálními požadavky na dobrý zemědělský a environmentální stav definovaný v čl. 6 odst. 1 uvedeného nařízení.

7. Pokud jde o třetí země a členské státy, které jsou významnými zdroji biopaliv nebo surovin pro ně spotřebovávaných ve Společenství, podává Komise každé dva roky Evropskému parlamentu a Radě zprávu o vnitrostátních opatřeních přijatých za účelem dodržování kritérií udržitelnosti podle odstavců 2 až 5 a za účelem ochrany půdy, vody a ovzduší. První zpráva bude předložena v roce 2012.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 30, 31.1.2009, s. 16.

Komise každé dva roky podává Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dopadu zvýšené poptávky po biopalivech na sociální udržitelnost ve Společenství a ve třetích zemích a o dopadu politiky Společenství v oblasti biopaliv na dostupnost potravin za přijatelné ceny, zejména pro obyvatele rozvojových zemí, a o širších otázkách týkajících se rozvoje. Zprávy se zabývají dodržováním práv na užívání půdy. U třetích zemí i členských států, které jsou významnými zdroji surovin pro biopaliva spotřebovávaná ve Společenství, zprávy uvedou, zda tato země ratifikovala a provedla všechny tyto úmluvy Mezinárodní organizace práce:

- Úmluvu o nucené nebo povinné práci (č. 29),
- Úmluvu o svobodě sdružování a ochraně práva odborově se organizovat (č. 87),
- Úmluvu o provádění zásad práva organizovat se a kolektivně vyjednávat (č. 98),
- Úmluvu o stejném odměňování pracujících mužů a žen za práci stejné hodnoty (č. 100),
- Úmluvu o odstranění nucené práce (č. 105),
- Úmluvu o diskriminaci týkající se zaměstnání a povolání (č. 111),
- Úmluvu o minimálním věku pro přijetí do zaměstnání (č. 138),
- Úmluvu o zákazu a okamžitých opatřeních k odstranění nejhorších forem dětské práce (č. 182).

U třetích zemí i členských států, které jsou významnými zdroji surovin pro biopaliva spotřebovávaná ve Společenství, tyto zprávy uvedou, zda tato země ratifikovala a provedla:

- Cartagenský protokol o biologické bezpečnosti,
- Úmluvu o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin.

První zpráva bude předložena v roce 2012. Komise případně navrhne nápravná opatření, zejména je-li prokázáno, že výroba biopaliv má značný dopad na cenu potravin.

8. Pro účely uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) nesmí členské státy, na základě jiných důvodů týkajících se udržitelnosti, odmítnout zohlednit biopaliva a biokapaliny získané v souladu s tímto článkem.

9. Komise podá do 31. prosince 2009 zprávu o požadavcích na udržitelný režim pro energetické užití biomasy jiné než na biopaliva a biokapaliny. Zprávu v případě potřeby doplní návrhy určené Evropskému parlamentu a Radě týkající se udržitelného režimu pro jiné energetické užití biomasy. Tato zpráva a návrhy jsou založeny na nejlepších dostupných vědeckých poznatcích a zohledňují nový vývoj v oblasti inovativních postupů. Pokud analýza provedená za tímto účelem ukazuje, že by bylo v souvislosti s lesní biomasou vhodné provést změny metodiky výpočtu stanovené v příloze V nebo kritérií udržitelnosti pro biopaliva a biokapaliny týkající se zásob uhlíku, Komise případně předloží Evropskému parlamentu a Radě příslušné návrhy.

Článek 18

Ověřování souladu s kritérii udržitelnosti pro biopaliva a biokapaliny

1. Mají-li být biopaliva a jiné biokapaliny zohledněny v čl. 17 odst. 1 písm. a), b) a c), vyžádají si členské státy od hospodářských subjektů, aby prokázaly, že byla splněna kritéria udržitelnosti stanovená v čl. 17 odst. 2 až 5. Za tím účelem od hospodářských subjektech požadují, aby použily systém hmotnostní bilance, který:

- a) umožňuje, aby byly dodávky surovin nebo biopaliv s rozdílnými parametry udržitelnosti míseny;
- b) požaduje informace ohledně parametrů udržitelnosti a objemů dodávek uvedených v písmenu a) potvrzující, že zůstávají spojeny se směsí, a
- c) stanoví, že součet všech dodávek odebraných ze směsi se vyznačuje stejnými parametry udržitelnosti ve stejných množstvích jako součet všech dodávek přidávaných do směsi.

2. Komise podá v roce 2010 a 2012 Evropskému parlamentu a Radě zprávu ohledně fungování ověřovací metody hmotnostní bilance popsané v odstavci 1 a ohledně možnosti povolení jiných metod ověřování pro některé nebo všechny druhy surovin, biopaliv nebo biokapalin. Komise ve svém posouzení zvaží takové metody ověřování, ve kterých informace o parametrech udržitelnosti nemusí zůstat fyzicky spojeny s konkrétními dodávkami anebo směsmi. Posouzení zohlední potřebu udržet úplnost a účinnost systému ověřování, aniž by vznikla nepřiměřená zátěž pro průmysl. Zprávu v případě potřeby doplní o návrhy Evropskému parlamentu a Radě týkající se použití jiných metod ověřování.

3. Členské státy přijmou opatření s cílem zajistit, aby hospodářské subjekty předkládaly spolehlivé informace a na žádost členského státu zpřístupňovaly údaje, na kterých jsou tyto informace založeny. Členské státy od hospodářských subjektů vyžadují, aby zajistily přiměřenou úroveň nezávislého auditu informací, které předkládají, a provedení tohoto auditu doložily. Auditem se ověřuje, zda jsou systémy používané hospodářskými subjekty přesné, spolehlivé a zabezpečené proti podvodu. Také se hodnotí četnost a metodika odebírání vzorku a obsáhlost údajů.

Informace uvedené v prvním pododstavci zahrnují zejména informace o plnění kritérií udržitelnosti uvedených v čl. 17 odst. 2 až 5, příslušné informace o přijatých opatřeních na ochranu půdy, vody a ovzduší, k obnově znehodnocené půdy a k zamezení nadměrné spotřeby vody v oblastech, kde je vody nedostatek, a příslušné informace týkající se opatření přijatých s cílem zohlednit aspekty uvedené v čl. 17 odst. 7 druhém pododstavci.

Komise vypracuje poradním postupem podle čl. 25 odst. 3 seznam příslušných informací, které jsou uvedeny v prvních dvou pododstavcích. Zajistí zejména, aby poskytování těchto informací nepředstavovalo pro hospodářské subjekty nadměrnou administrativní zátěž, a to obecně nebo konkrétně pro drobné zemědělce, organizace producentů a družstva.

Povinnosti stanovené v tomto odstavci se vztahují jak na biopaliva a biokapaliny vyrobené ve Společenství, tak na biopaliva a biokapaliny do Společenství dovezené.

Členské státy předloží informace uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce v souhrnné podobě Komisi, která je zveřejní v rámci platformy pro transparentnost podle článku 24 v podobě shrnutí, přičemž zachová důvěrnost informací citlivých z obchodního hlediska.

4. Společenství usiluje o uzavření dvoustranných nebo mnohostranných dohod s třetími zeměmi, které obsahují ustanovení o kritériích udržitelnosti odpovídajících kritériím podle této směrnice. Pokud Společenství uzavře dohody, které obsahují ustanovení, jejichž obsah souvisí s kritérii udržitelnosti uvedenými v čl. 17 odst. 2 až 5, může Komise rozhodnout, že tyto dohody prokazují, že biopaliva a biokapaliny vyrobené ze surovin vypěstovaných v těchto zemích splňují daná kritéria udržitelnosti. Při uzavírání těchto dohod je třeba brát náležitě v úvahu přijatá opatření na ochranu oblastí poskytujících základní služby ekosystému v kritických situacích (např. ochranu vodního koryta a regulaci eroze), na ochranu půdy, vody a ovzduší, pro nepřímé změny ve využívání půdy, k obnově znehodnocené půdy a k zamezení nadměrné spotřeby vody v oblastech, kde je vody nedostatek, a otázky uvedené v čl. 17 odst. 7 druhém pododstavci.

Komise může rozhodnout, že nepovinné vnitrostátní nebo mezinárodní režimy stanovující normy pro výrobu produktů z biomasy obsahují přesné údaje pro účely čl. 17 odst. 2 nebo prokazují,

že dodávky biopaliva splňují kritéria udržitelnosti uvedená v čl. 17 odst. 3 až 5. Komise může rozhodnout, že tyto režimy obsahují přesné údaje pro účely informování o přijatých opatřeních na ochranu oblastí poskytujících základní služby ekosystému v kritických situacích (např. ochranu vodního koryta a regulaci eroze), na ochranu půdy, vody a ovzduší, pro nepřímé změny ve využívání půdy, k obnově znehodnocené půdy, k zamezení nadměrné spotřeby vody v oblastech, kde je vody nedostatek, a o otázkách uvedených v čl. 17 odst. 7 druhém pododstavci. Komise může rovněž uznat oblasti určené k ochraně ekosystémů či druhů, které byly mezinárodními dohodami uznány jako vzácné či ohrožené nebo které byly zařazeny na seznamy sestavené mezinárodními organizacemi nebo Mezinárodní unií pro ochranu přírody pro účely čl. 17 odst. 3 písm. b) bodu ii).

Komise může rozhodnout, že nepovinné vnitrostátní nebo mezinárodní režimy měření úspor emisí skleníkových plynů obsahují přesné údaje pro účely čl. 17 odst. 2.

Komise může rozhodnout, že půdy zahrnuté do některého vnitrostátního či regionálního programu pro obnovu, jejichž účelem je zlepšit kvalitu závažným způsobem znehodnocené nebo silně kontaminované půdy, splňují kritéria uvedená v příloze V části C bodě 9.

5. Komise přijme rozhodnutí podle odstavce 4, pouze pokud daná dohoda anebo režim splňují přiměřené normy spolehlivosti, transparentnosti a nezávislého auditu. V případě režimů k měření úspor emisí skleníkových plynů musí být tyto režimy rovněž v souladu s metodickými požadavky podle přílohy V. V případě oblastí s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti ve smyslu čl. 17 odst. 3 písm. b) bodu ii) musí seznamy takových oblastí splňovat přiměřené normy objektivit, být v souladu s mezinárodně uznávanými normami a stanovit vhodné postupy pro odvolání.

6. Rozhodnutí podle odstavce 4 se přijímají poradním postupem podle čl. 25 odst. 3. Platnost těchto rozhodnutí nepřesáhne pět let.

7. V případě, že hospodářský subjekt předloží doklady anebo údaje získané v souladu s dohodou anebo režimem, jež byly předmětem rozhodnutí podle odstavce 4, členský stát, pokud to je již zřejmé z uvedeného rozhodnutí, nevyžaduje, aby dodavatel poskytl další doklady o splnění kritérií udržitelnosti uvedených v čl. 17 odst. 2 až 5 ani informace o opatřeních uvedených v odst. 3 druhém pododstavci tohoto článku.

8. Komise přezkoumá na žádost členského státu anebo ze své vlastní iniciativy použití článku 17 u zdroje biopaliva nebo biokapaliny a do šesti měsíců od obdržení žádosti poradním postupem podle čl. 25 odst. 3 rozhodne, zda daný členský stát může

tento zdroj biopaliva anebo biokapaliny zohlednit pro účely uvedené v čl. 17 odst. 1 písm. a), b) a c).

9. Do 31. prosince 2012 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o:

- a) účinnosti zavedeného systému pro poskytování informací o kritériích udržitelnosti a
- b) o tom, zda je s ohledem na nejnovější vědecké poznatky a mezinárodní závazky Společenství možné a vhodné zavést závazné požadavky týkající se ochrany ovzduší, půdy a vody.

Komise případně navrhne nápravná opatření.

Článek 19

Výpočet dopadu skleníkových plynů z biopaliv a biokapalin

1. Pro účely uvedené v čl. 17 odst. 2 se úspora emisí skleníkových plynů při používání biopaliv a biokapalin vypočte tímto způsobem:

- a) pokud je standardní hodnota pro úspory emisí skleníkových plynů pro způsob výroby stanovena v příloze V části A nebo B a pokud se hodnota e_i pro tato biopaliva nebo biokapaliny vypočítaná v souladu s přílohou V částí C bodem 7 rovná nule nebo je nižší než nula, použitím této standardní hodnoty;
- b) použitím skutečné hodnoty vypočítané podle metodiky stanovené v příloze V části C; nebo
- c) použitím hodnoty vypočítané jako součet činitelů ve vzorci uvedeném v příloze V části C bodě 1, kde pro některé činitele mohou být použity rozložené standardní hodnoty v příloze V části D nebo E, a pro všechny ostatní činitele skutečné hodnoty vypočítané podle metodiky stanovené v příloze V části C.

2. Do 31. března 2010 předloží členské státy Komisi zprávu obsahující seznam těch oblastí na jejich území, které jsou klasifikovány na úrovni 2 klasifikace územních statistických jednotek (dále jen „NUTS“) nebo na více členěné úrovni NUTS v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ze dne 26. května 2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) ⁽¹⁾ a u kterých lze očekávat, že typické emise skleníkových plynů z pěstování zemědělských surovin budou nižší než nebo stejné jako emise vykazované v položce „Rozložené standardní hodnoty pro pěstování“ v příloze V části D této směrnice, spolu s popisem metody a údajů použitých ke stanovení tohoto seznamu. Tato metoda zohlední vlastnosti půdy, klima a předpokládané výnosy surovin.

3. Standardní hodnoty v příloze V části A pro biopaliva a rozložené standardní hodnoty pro pěstování v příloze V části D u biopaliv a biokapalin lze použít, pouze pokud příslušné suroviny jsou:

- a) pěstovány mimo Společenství;
- b) pěstovány ve Společenství v oblastech zařazených na seznamech podle odstavce 2 nebo
- c) odpadem nebo zbytky jinými než ze zemědělství, akvakultury a rybolovu.

U biopaliv a biokapalin, které nespádají pod písmena a), b) nebo c), se použijí skutečné hodnoty pro pěstování.

4. Do 31. března 2010 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o tom, zda je možné vypracovat seznamy oblastí ve třetích zemích, u kterých lze očekávat, že typické emise skleníkových plynů z pěstování zemědělských surovin budou nižší než nebo stejné jako emise vykazované v příloze V části D v položce „pěstování“, a která je případně doplněna těmito seznamy a popisem metody a údajů použitých k jejich vypracování. Ke zprávě se případně připojí příslušné návrhy.

5. Komise předloží do 31. prosince 2012 a poté každé dva roky zprávu ohledně odhadovaných typických a standardních hodnot uvedených v částech B a E se zvláštním důrazem na emise z dopravy a výroby a může podle potřeby rozhodnout o úpravě těchto hodnot. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijme regulačním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 4.

6. Do 31. prosince 2010 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu shrnující dopady nepřímých změn ve využívání půdy na emise skleníkových plynů a zabývající se způsoby, jak tyto dopady minimalizovat. K této zprávě se případně připojí návrh, který bude vycházet z nejlepších dostupných vědeckých poznatků a obsahovat konkrétní metodiku pro zohledňování emisí vyvolaných změnami v zásobě uhlíku v důsledku nepřímých změn ve využívání půdy a který zajistí soulad s touto směrnicí, zejména s čl. 17 odst. 2.

Návrh bude obsahovat nezbytné záruky, které poskytnou jistotu pro investice, k nimž došlo před uplatňováním této metodiky. Pokud jde o zařízení, která vyráběla biopaliva před koncem roku 2013, uplatňování opatření uvedených v prvním pododstavci nesmí do 31. prosince 2017 vést k tomu, že biopaliva vyrobená v těchto zařízeních budou považována za biopaliva nesplňující požadavky na udržitelnost podle této směrnice, pokud by je jinak bývala splňovala, za předpokladu, že tato biopaliva dosáhnou úspory emisí skleníkových plynů ve výši nejméně 45 %. Toto se použije na kapacity zařízení produkujících biopaliva ke konci roku 2012.

Evropský parlament a Rada se vynasnaží rozhodnout o jakýchkoli takových návrzích předložených Komisí do 31. prosince 2012.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 154, 21.6.2003, s. 1.

7. Přílohu V lze přizpůsobit technickému a vědeckému pokroku, a to i doplněním hodnot pro další způsoby výroby biopaliv v případě stejných nebo jiných surovin a změnou metodiky stanovené v části C. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, včetně jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 4.

Pokud jde o standardní hodnoty a metodiku stanovené v příloze V, je třeba věnovat zvláštní pozornost:

- metodě započítávání odpadů a zbytků,
- metodě započítávání druhotných produktů,
- metodě započítávání kombinované výroby a
- statutu zbytků zemědělských plodin jako druhotných produktů.

Standardní hodnoty pro bionaftu z odpadního rostlinného nebo živočišného oleje budou co nejdříve přezkoumány.

Jakákoli úprava seznamu standardních hodnot v příloze V nebo jeho doplnění musí splňovat tyto požadavky:

- a) pokud je vliv některého faktoru na celkové emise malý, anebo pokud je změna v omezeném rozsahu, anebo pokud náklady na zjištění skutečných hodnot jsou vysoké či toto zjištění obtížné, standardní hodnoty budou stanoveny jako typické hodnoty běžných výrobních procesů;
- b) ve všech ostatních případech se standardní hodnoty stanoví jako opatrný předpoklad oproti běžným výrobním procesům.

8. Stanoví se podrobné definice včetně technických specifikací vyžadovaných pro kategorie uvedené v příloze V části C bodě 9. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 4.

Článek 20

Prováděcí opatření

Prováděcí opatření uvedená v čl. 17 odst. 3 druhém pododstavci, čl. 18 odst. 3 třetím pododstavci, čl. 18 odst. 6 a 8, čl. 19 odst. 5, čl. 19 odst. 7 prvním pododstavci a čl. 19 odst. 8 řádně přihlednou k účelu článku 7a směrnice 98/70/ES.

Článek 21

Zvláštní ustanovení týkající se energie z obnovitelných zdrojů v dopravě

1. Členské státy zajistí, aby veřejnost byla informována o dostupnosti všech různých obnovitelných zdrojů energie pro dopravu a jejich výhodách z hlediska ochrany životního prostředí.

Pokud přísady biopaliv ve směsích s deriváty minerálních olejů překročí 10 % objemu, vyžadují členské státy, aby byla tato skutečnost vyznačena v prodejních místech.

2. Pro účely prokazování splnění vnitrostátních povinností využívat energii z obnovitelných zdrojů uložených provozovatelům a cíle ohledně využívání energie z obnovitelných zdrojů ve všech druhách dopravy uvedeného v čl. 3 odst. 4 se podíl biopaliv vyrobených z odpadů, zbytků, nepotravinářských celulósových vláknovin a lignocelulósových vláknovin považuje za dvojnásobný oproti ostatním biopalivům.

Článek 22

Podávání zpráv členskými státy

1. Každý členský stát předloží Komisi do 31. prosince 2011 a poté každé dva roky zprávu o pokroku při podporování a využívání energie z obnovitelných zdrojů. Šestá zpráva, která má být předložena do 31. prosince 2021, je poslední požadovanou zprávou.

Ve zprávě se podrobně uvede zejména:

- a) odvětvové (elektrina, vytápění a chlazení a doprava) a celkové podíly energie z obnovitelných zdrojů v předcházejících dvou kalendářních letech a opatření přijatá nebo plánovaná na vnitrostátní úrovni k podporování růstu energie z obnovitelných zdrojů s ohledem na orientační plán v příloze I části B v souladu s článkem 5;
- b) zavedení a fungování režimů podpory a jiných opatření k podpoře energie z obnovitelných zdrojů a jakýkoli vývoj opatření použitých s ohledem na opatření stanovená v národním akčním plánu členského státu pro energii z obnovitelných zdrojů a informace o tom, jak je podporovaná elektřina rozdělena mezi konečné spotřebitele pro účely čl. 3 odst. 6 směrnice 2003/54/ES;
- c) jak případně členský stát rozvrhl své režimy podpory s cílem zohlednit způsoby využívání energie z obnovitelných zdrojů, které přinášejí dodatečné výhody ve vztahu k jiným srovnatelným způsobům využití, ale mohou být nákladnější, včetně biopaliv vyrobených z odpadů, zbytků, nepotravinářských celulósových vláknovin a lignocelulósových vláknovin;
- d) fungování systému záruk původu pro elektřinu, vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů energie a opatření přijatá k zajištění spolehlivosti systému a jeho ochrany proti podvodům;
- e) pokrok učiněný v hodnocení a zlepšení správních postupů k odstranění právních a jiných překážek rozvoje energie z obnovitelných zdrojů;

- f) opatření přijatá k zajištění přenosu a distribuce elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů a ke zlepšení rámce nebo pravidel pro hrazení a sdílení nákladů uvedených v čl. 16 odst. 3;
- g) vývoj dostupnosti a užití zdrojů biomasy pro energetické účely;
- h) změny cen komodit a využívání půdy v rámci členského státu spojené se zvýšeným využitím biomasy a jiných forem energie z obnovitelných zdrojů;
- i) vývoj a podíl biopaliv vyrobených z odpadů, zbytků, nepotravinářských celulózoých vláknovin a lignocelulózoých vláknovin;
- j) odhadovaný dopad výroby biopaliv a biokapalin na biologickou rozmanitost, vodní zdroje a kvalitu vody a půdy v členském státě;
- k) odhadovaná čistá úspora emisí skleníkových plynů díky využívání energie z obnovitelných zdrojů;
- l) jeho odhadovanou přebytečnou výrobu energie z obnovitelných zdrojů ve srovnání s orientačním plánem, jež by mohla být převedena do jiných členských států, jakož i odhadované možnosti společných projektů, a to do roku 2020;
- m) odhadovanou poptávku po energii z obnovitelných zdrojů, která má být pokryta z jiných zdrojů než z domácí výroby do roku 2020, a
- n) informace o tom, jak byl odhadnut podíl biologicky rozložitelného odpadu v odpadu použitém k výrobě energie a jaké kroky byly podniknuty za účelem zlepšení a ověření těchto odhadů.

2. Při odhadu čisté úspory emisí skleníkových plynů při používání biopaliv může členský stát pro účely zpráv uvedených v odstavci 1 použít typické hodnoty uvedené v příloze V částech A a B.

3. Ve své první zprávě členský stát upřesní, zda zamýšlí:

- a) zřídit jediný správní orgán odpovědný za vyřizování žádostí o schválení, osvědčení a povolení pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a poskytování pomoci žadatelům;
- b) považovat žádosti o stavební povolení pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů za schválené, pokud schvalující orgán neodpoví ve stanovených lhůtách, nebo

c) uvádět v územním plánování zeměpisné polohy vhodné pro získávání energie z obnovitelných zdrojů a pro umístění zařízení pro ústřední vytápění a chlazení.

4. Členský stát může v jednotlivých zprávách opravovat údaje z předchozích zpráv.

Článek 23

Sledování a podávání zpráv Komisí

1. Komise sleduje původ biopaliv a biokapalin spotřebovaných ve Společenství a dopady jejich výroby, včetně dopadů v důsledku nepřímých změn ve využívání půdy, na využívání půdy ve Společenství a v hlavních dodavatelských třetích zemích. Sledování probíhá na základě zpráv členských států, předložených podle čl. 22 odst. 1, a zpráv příslušných třetích zemí, mezivládních organizací, vědeckých studií a jakýchkoli dalších příslušných informací. Komise také sleduje změny cen komodit spojené s využitím biomasy pro energii a jakékoli související pozitivní a negativní účinky na zajišťování potravin. Komise sleduje všechna zařízení, na která se vztahuje čl. 19 odst. 6.

2. Komise udržuje dialog a vyměňuje si informace se třetími zeměmi, výrobci biopaliv a spotřebitelskými organizacemi a občanskou společností ohledně provádění opatření v této směrnici, pokud jde o biopaliva a biokapaliny. V tomto rámci věnuje zvláštní pozornost dopadům, které by výroba biopaliv mohla mít na ceny potravin.

3. Na základě zpráv předložených členskými státy podle čl. 22 odst. 1 a sledování a analýzy uvedených v odstavci 1 tohoto článku podává Komise každé dva roky zprávu Evropskému parlamentu a Radě. První zprávu předloží v roce 2012.

4. Při podávání zpráv o úspoře emisí skleníkových plynů při používání biopaliv využije Komise hodnoty nahlášené členskými státy a zhodnotí, zda a jak se odhad změní, započítají-li se druhotné produkty v rámci substitučního přístupu.

5. Komise ve své zprávě provede analýzu zejména:

- a) výhod a nákladů týkajících se různých biopaliv z hlediska životního prostředí, účinků dovozních politik Společenství na ně, aspektů zabezpečení dodávek energie a možností zajistit vyrovnaný přístup mezi domácí výrobou a dovozem;
- b) dopadů zvýšené poptávky po biopalivech na udržitelnost ve Společenství a ve třetích zemích, přičemž posoudí dopady na hospodářství a životní prostředí, včetně dopadů na biologickou rozmanitost;

- c) rámce umožňujícího vědecky objektivním způsobem určit zeměpisné oblasti s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti, na které se nevztahuje čl. 17 odst. 3;
- d) dopadů zvýšené poptávky po biomase na odvětví využívající biomasu a
- e) dostupnosti biopaliv vyrobených z odpadů, zbytků, nepotravinářských celulóзовých vláknovin a lignocelulóзовých vláknovin a
- f) nepřímých změn ve využívání půdy ve vztahu ke všem způsobům výroby.

Komise případně navrhne opravná opatření.

6. Na základě zpráv předložených členskými státy podle čl. 22 odst. 3 Komise provede analýzu účinnosti opatření přijatých členskými státy ohledně zřízení jediného správního orgánu odpovědného za vyřizování žádostí o schválení, osvědčení a povolení a za poskytování pomoci žadatelům.

7. S cílem zlepšit financování a koordinaci za účelem dosažení cíle 20 % podílu uvedeného v čl. 3 odst. 1 Komise předloží do 31. prosince 2010 analýzu a akční plán pro energii z obnovitelných zdrojů zaměřený zejména na:

- a) lepší využívání strukturálních fondů a rámcových programů;
- b) lepší a zvýšené využívání finančních prostředků od Evropské investiční banky a dalších veřejných finančních institucí a
- c) lepší přístup k rizikovému kapitálu, zejména analyzováním proveditelnosti prostředků na sdílení rizik u investic do energie z obnovitelných zdrojů v rámci Společenství, obdobně jako je tomu u fondu celosvětové energetické účinnosti a obnovitelné energie (GEEREF), který je zaměřen na třetí země;
- d) lepší koordinaci vnitrostátní finanční podpory a finanční podpory Společenství a další formy podpory a
- e) lepší koordinaci při podpoře iniciativ zaměřených na energii z obnovitelných zdrojů, jejichž úspěch závisí na činnosti akterů v několika členských státech.

8. Do 31. prosince 2014 Komise předloží zprávu, která se zaměří zejména na tyto aspekty:

- a) přezkum minimálních prahů úspor skleníkových plynů, které budou uplatňovány od data uvedeného v čl. 17 odst. 2 druhém pododstavci na základě posouzení dopadů, přičemž vezme v úvahu zejména technologický rozvoj, dostupné

technologické postupy a dostupnost biopaliv první a druhé generace s vysokou úrovní úspor emisí skleníkových plynů;

- b) ohledně cíle uvedeného v čl. 3 odst. 4 na přezkum:
 - i) nákladové efektivity opatření, která mají být provedena pro dosažení tohoto cíle provedena,
 - ii) posouzení možnosti dosáhnout tohoto cíle při současném zajištění udržitelnosti výroby biopaliv ve Společenství a ve třetích zemích, přičemž posoudí dopady na hospodářství a životní prostředí a dopady sociální, včetně nepřímých účinků a dopadů na biologickou rozmanitost, jakož i komerční dostupnost biopaliv druhé generace,
 - iii) dopadů provádění uvedeného cíle na dostupnost potravin za přijatelné ceny,
 - iv) komerční dostupnosti elektrických a hybridních vozidel a vozidel na vodíkový pohon, jakož i metodiky vybrané pro výpočet podílu energie z obnovitelných zdrojů spotřebované v dopravě,
 - v) hodnocení konkrétních podmínek na trhu se zvláštním ohledem na ty trhy, kde pohonné hmoty představují více než polovinu konečné spotřeby energie, a trhy, které jsou zcela závislé na dovážených biopalivech;
- c) hodnocení provádění této směrnice, zejména pokud jde o mechanismy spolupráce s cílem zajistit, aby tyto mechanismy členskými státy umožňovaly pokračovat v používání vnitrostátních systémů podpory uvedených v čl. 3 odst. 3, a současně jim umožnily plnit národní cíle vymezené v příloze I na základě co nejlepšího poměru nákladů a přínosů, hodnocení technologického rozvoje a závěrů, jež mají být vypracovány za účelem dosažení cíle 20 % podílu energie z obnovitelných zdrojů na úrovni Společenství.

Komise na základě této zprávy v případě potřeby předloží Evropskému parlamentu a Radě návrhy týkající se výše uvedených aspektů, a zejména:

- pokud jde o písmeno a), úpravy minimálních úspor emisí skleníkových plynů podle uvedeného písmene a
- pokud jde o písmeno c), vhodných úprav opatření ke spolupráci stanovených touto směrnicí, aby se zlepšila jejich účinnost za účelem dosažení cíle 20 % podílu. Tyto návrhy nesmí ovlivnit cíl 20 % podílu ani kontrolu vnitrostátních režimů podpory a mechanismů spolupráce ze strany členských států.

9. V roce 2018 Komise předloží plán pro obnovitelné zdroje energie pro období po roce 2020.

Tento plán bude případně doprovázen návrhy Evropskému parlamentu a Radě pro období po roce 2020. Plán přihlédne ke zkušenostem se zaváděním této směrnice a k technologickému rozvoji v oblasti energie z obnovitelných zdrojů.

10. V roce 2021 Komise předloží hodnotící zprávu o uplatňování této směrnice. Tato zpráva zejména zhodnotí, jaký vliv mají následující aspekty na dosažení národních cílů uvedených v příloze I členskými státy na základě co nejlepšího poměru nákladů a přínosů:

- postup přípravy předběžných odhadů národních akčních plánů pro energii z obnovitelných zdrojů;
- účinnost mechanismů spolupráce;
- technologický rozvoj v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, včetně rozvoje používání biopaliv v obchodní letecké dopravě;
- účinnost vnitrostátních mechanismů podpory a
- závěry zpráv Komise uvedených v odstavcích 8 a 9.

Článek 24

Platforma pro transparentnost

1. Komise vytvoří veřejnou online platformu pro transparentnost. Tato platforma slouží ke zvýšení transparentnosti a k usnadnění a podpoře spolupráce mezi členskými státy, zejména v případě statistických převodů podle článku 6 a společných projektů podle článků 7 a 9. Platformu lze navíc využít ke zveřejnění důležitých informací, o nichž se Komise a členské státy domnívají, že mají zásadní význam z hlediska této směrnice a dosažení jejích cílů.

2. Komise zveřejní v rámci platformy pro transparentnost následující informace, případně v souhrnné podobě, při zachování důvěrnosti informací citlivých z obchodního hlediska:

- národní akční plány členských států pro energii z obnovitelných zdrojů;
- dokumenty členských států s předběžnými odhady podle čl. 4 odst. 3 doplněné co nejdříve o souhrnné informace Komise o přebytečné výrobě a odhadované poptávce po dovozu;
- nabídky členských států na spolupráci v podobě statistických převodů nebo společných projektů, na žádost příslušného členského státu;

- informace uvedené v čl. 6 odst. 2 o statistických převodech mezi členskými státy;
- informace uvedené v čl. 7 odst. 2 a 3, čl. 9 odst. 4 a 5 o společných projektech;
- zprávy členských států uvedené v článku 22;
- zprávy Komise uvedené v čl. 23 odst. 3.

Na žádost členského státu předkládajícího informace však Komise nezveřejní dokumenty členských států s předběžnými odhady podle čl. 4 odst. 3 nebo informace obsažené ve zprávách jednotlivých členských států podle čl. 22 odst. 1 písm. l) a m).

Článek 25

Výbory

- Komisi je nápomocen Výbor pro obnovitelné zdroje energie s výjimkou případů uvedených v odstavci 2.
- V záležitostech týkajících se udržitelnosti biopaliv a biokapalin je Komisi nápomocen Výbor pro udržitelnost biopaliv a biokapalin.
- Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.
- Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na ustanovení článku 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 26

Změny a zrušení

- Ve směrnici 2001/77/ES se článek 2, čl. 3 odst. 2 a články 4 až 8 zrušují s účinkem ode dne 1. dubna 2010.
- Ve směrnici 2003/30/ES se článek 2, čl. 3 odst. 2, 3 a 5 a články 5 a 6 zrušují s účinkem ode dne 1. dubna 2010.
- Směrnice 2001/77/ES a směrnice 2003/30/ES se zrušují s účinkem ode dne 1. ledna 2012.

Článek 27

Provedení

- Aniž jsou dotčeny čl. 4 odst. 1, 2 a 3, uvedou členské státy v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 5. prosince 2010.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 28

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 29

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 23. dubna 2009.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
P. NEČAS

PŘÍLOHA I

Celkové národní cíle určující podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v roce 2020 ⁽¹⁾

A. Celkové národní cíle

	Podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v roce 2005 (S_{2005})	Cílová hodnota podílu energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v roce 2020 (S_{2020})
Belgie	2,2 %	13 %
Bulharsko	9,4 %	16 %
Česká republika	6,1 %	13 %
Dánsko	17,0 %	30 %
Německo	5,8 %	18 %
Estonsko	18,0 %	25 %
Irsko	3,1 %	16 %
Řecko	6,9 %	18 %
Španělsko	8,7 %	20 %
Francie	10,3 %	23 %
Itálie	5,2 %	17 %
Kypr	2,9 %	13 %
Lotyšsko	32,6 %	40 %
Litva	15,0 %	23 %
Lucembursko	0,9 %	11 %
Maďarsko	4,3 %	13 %
Malta	0,0 %	10 %
Nizozemsko	2,4 %	14 %
Rakousko	23,3 %	34 %
Polsko	7,2 %	15 %
Portugalsko	20,5 %	31 %
Rumunsko	17,8 %	24 %
Slovinsko	16,0 %	25 %
Slovenská republika	6,7 %	14 %
Finsko	28,5 %	38 %
Švédsko	39,8 %	49 %
Spojené království	1,3 %	15 %

B. Orientační plán

Orientační plán uvedený v čl. 3 odst. 2 sestává z těchto podílů energie z obnovitelných zdrojů:

$S_{2005} + 0,20 (S_{2020} - S_{2005})$ jako průměr za dvouleté období 2011 až 2012;

$S_{2005} + 0,30 (S_{2020} - S_{2005})$ jako průměr za dvouleté období 2013 až 2014;

⁽¹⁾ Aby bylo možné splnit vnitrostátní cíle stanovené v této příloze, zdůrazňuje se, že v rámci Pokynů pro státní podpory v oblasti ochrany životního prostředí je uznána trvalá potřeba vnitrostátních mechanismů na podporu energie z obnovitelných zdrojů.

$S_{2005} + 0,45 (S_{2020} - S_{2005})$ jako průměr za dvouleté období 2015 až 2016 a

$S_{2005} + 0,65 (S_{2020} - S_{2005})$ jako průměr za dvouleté období 2017 až 2018,

kde

S_{2005} je podíl v daném členském státě v roce 2005 uvedený v tabulce v části A

a

S_{2020} je podíl v daném členském státě v roce 2020 uvedený v tabulce v části A.

—

PŘÍLOHA II

Normalizační pravidlo pro zohlednění elektřiny vyrobené z hydrotermální a aerothermální energie

Pro zohlednění elektřiny vyrobené z hydrotermální energie v daném členském státě se použije následující pravidlo:

$$Q_{N(norm)} = C_N \times \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$$

kde

- N = je referenční rok;
- $Q_{N(norm)}$ = je pro účely výpočtu normalizované množství elektřiny vyrobené ve všech vodních elektrárnách členského státu v roce N ;
- Q_i = je množství elektřiny skutečně vyrobené v roce i ve všech vodních elektrárnách členského státu, vyjádřené v GWh, kromě elektřiny vyrobené v přečerpávacích elektrárnách využívajících vodu, kterou předtím vypumpovaly;
- C_i = je celkový instalovaný výkon všech vodních elektráren členského státu, bez přečerpávacích elektráren, na konci roku i , vyjádřený v MW.

Pro zohlednění elektřiny vyrobené z aerothermální energie v daném členském státě se použije následující pravidlo:

$$Q_{N(norm)} = \frac{C_N + C_{N-1}}{2} \times \frac{\sum_{i=N-n}^N Q_i}{\sum_{j=N-n}^N \left(\frac{C_j + C_{j-1}}{2} \right)}$$

kde

- N = je referenční rok;
- $Q_{N(norm)}$ = je pro účely výpočtu normalizované množství elektřiny vyrobené ve všech větrných elektrárnách členského státu v roce N ;
- Q_i = je množství elektřiny skutečně vyrobené v roce i ve všech větrných elektrárnách členského státu, vyjádřené v GWh;
- C_j = je celkový instalovaný výkon všech větrných elektráren členského státu na konci roku j , vyjádřený v MW;
- n = je 4 nebo počet roků předcházejících roku N , u nichž jsou pro daný členský stát k dispozici údaje týkající se kapacity a výroby, podle toho, která hodnota je nižší.

PŘÍLOHA III

Energetický obsah paliv používaných v odvětví dopravy

Palivo	Energetický obsah ve váhové jednotce (spodní výhřevnost v MJ/kg)	Energetický obsah v objemové jednotce (spodní výhřevnost v MJ/l)
Bioethanol (ethanol z biomasy)	27	21
Bio-ETBE (ethyl-terc.-butyl-ether vyrobený z bioethanolu)	36 (z toho 37 % z obnovitelných zdrojů)	27 (z toho 37 % z obnovitelných zdrojů)
Biomethanol (methanol z biomasy, používaný jako biopalivo)	20	16
Bio-MTBE (methyl-terc.-butyl-ether vyrobený z biomethanolu)	35 (z toho 22 % z obnovitelných zdrojů)	26 (z toho 22 % z obnovitelných zdrojů)
Bio-DME (dimethylether z biomasy, používaný jako biopalivo)	28	19
Bio-TAEE (terc.-amyl-ethyl-ether vyrobený z bioethanolu)	38 (z toho 29 % z obnovitelných zdrojů)	29 (z toho 29 % z obnovitelných zdrojů)
Biobutanol (butanol z biomasy, používaný jako biopalivo)	33	27
Bionafta (methylester vyrobený z rostlinného nebo živočišného oleje, resp. tuku, o jakosti motorové nafty, používaný jako biopalivo)	37	33
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou (syntetický uhlovodík nebo směs syntetických uhlovodíků vyrobená z biomasy)	44	34
Hydrogenačně upravený rostlinný olej (rostlinný olej upravený pomocí vodíku za tepla)	44	34
Čistý rostlinný olej (olej vyrobený z olejnatých rostlin lisováním, extrakcí nebo obdobnými postupy, surový nebo rafinovaný, ale chemicky neupravený, jehož kvalita vyhovuje danému typu motoru a odpovídajícím požadavkům týkajícím se emisí)	37	34
Bioplyn (plynná pohonná hmota vyrobená z biomasy a/nebo z biologicky rozložitelné části, kterou je možno vyčistit na kvalitu zemního plynu a používat jako biopalivo, případně dřevoplyn)	50	—
Benzin	43	32
Motorová nafta	43	36

PŘÍLOHA IV

Vydávání osvědčení osobám provádějícím instalaci

Systémy osvědčování nebo rovnocenné systémy kvalifikace podle čl. 14 odst. 3 vycházejí z těchto kritérií:

1. Postup vydávání osvědčení nebo získávání kvalifikace musí být transparentní a jasně definovaný členským státem nebo jím pověřeným správním orgánem.
2. Osobám provádějícím instalaci zařízení na biomasu, tepelných čerpadel, mělkých geotermálních a solárních fotovoltaických a solárních tepelných zařízení se udělí osvědčení na základě absolvování akreditovaného školicího programu nebo jej udělí akreditovaný poskytovatel školicího programu.
3. Akreditaci školicího programu nebo poskytovatele školicího programu provádí členský stát nebo jím pověřený správní orgán. Akreditační orgán musí zajistit, že školicí program organizovaný příslušným poskytovatelem má zaručenou kontinuitu a regionální nebo celostátní působnost. Poskytovatel programu musí mít k dispozici odpovídající technické vybavení nezbytné pro praktický výcvik, včetně určitého laboratorního vybavení nebo odpovídajícího zařízení pro praktický výcvik. Kromě základního školení musí poskytovatel programu také organizovat kratší opakovací kurzy zabývající se aktuálními otázkami včetně nových technologií, aby mohl zajistit celoživotní doškolování osob provádějících instalaci. Poskytovatelem programu může být výrobce zařízení nebo systémů, instituce nebo asociace.
4. Školení, jehož výsledkem je získání osvědčení nebo kvalifikace osobou provádějící instalaci, musí zahrnovat teoretický výklad i praktický výcvik. Na konci školení musí mít osoba provádějící instalaci dovednosti potřebné k instalaci příslušného zařízení a systémů tak, aby byla schopna splnit požadavky zákazníka kladené na výkon a spolehlivost, prokazovat řemeslnou zručnost a musí být schopna dodržovat všechny příslušné předpisy a normy včetně předpisů o energetickém a ekologickém značení.
5. Školicí kurz musí být ukončen závěrečnou zkouškou podmiňující udělení příslušného osvědčení nebo kvalifikace. Zkouška musí zahrnovat praktické vyhodnocení úspěšné instalace kotlů nebo kamen na biomasu, tepelných čerpadel, mělkých geotermálních zařízení, solárních fotovoltaických nebo solárních tepelných systémů.
6. Systémy osvědčování nebo rovnocenné systémy kvalifikace podle čl. 14 odst. 3 náležitým způsobem zohlední tyto zásady:
 - a) Akreditované školicí programy by se měly nabízet osobám provádějícím instalaci, které mají praktické zkušenosti a které absolvovaly nebo právě absolvují následující typy školení:
 - i) v případě osob instalujících kotle a kamna na biomasu: povinně vyučen jako instalatér, potrubář, mechanik tepelných zařízení nebo mechanik sanitárních, tepelných nebo chladících zařízení,
 - ii) v případě osob instalujících tepelná čerpadla: povinně vyučen jako instalatér nebo technik chladících zařízení se základními elektrikářskými a instalatérskými dovednostmi (řezání, svařování a lepení trubek, tepelná izolace potrubí, těsnění, zkoušky těsnosti potrubí a instalace tepelných nebo chladících zařízení),
 - iii) v případě osob instalujících solární fotovoltaické nebo solární tepelné systémy: povinně vyučen jako instalatér nebo elektrikář s instalatérskou, elektrikářskou a pokrývačskou praxí včetně praxe v oboru sváření a lepení trubek, v oboru těsnění, zkoušek těsnosti potrubí, schopnosti v oboru připojování elektrických přívodů, znalost základních pokrývačských materiálů, znalost oplechování/olemování a těsnících postupů nebo
 - iv) odborný výcvik, kterým osoba získá dovednosti odpovídající tříletému vzdělání v oblastech vyjmenovaných v písmenech a), b) nebo c), včetně teoretického školení a praktického výcviku.
 - b) Teoretická část školení osob provádějících instalaci kotlů a kamen na biomasu by měla poskytnout přehled situace na trhu s biomasou a zahrnovat ekologické aspekty, paliva vyráběná z biomasy, logistiku, protipožární ochranu, příslušné dotace, techniky spalování, systémy zapalování, optimální hydraulická řešení, porovnání nákladů a ziskovosti, jakož i konstrukci, instalaci a údržbu kotlů a kamen na biomasu. Školení by také mělo poskytnout dobrou znalost případných evropských norem platných v oblasti technologie a paliv vyráběných z biomasy, např. pelet, jakož i znalost vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Společenství vztahující se na biomasu.

- c) Teoretická část školení osob instalujících tepelná čerpadla by měla poskytnout přehled situace na trhu tepelných čerpadel a zahrnovat témata geotermálních zdrojů a teplot povrchových tepelných zdrojů v různých oblastech, identifikaci půd a podloží z hlediska tepelné vodivosti, dále předpisy týkající se využívání geotermálních zdrojů, využitelnost tepelných čerpadel v budovách a určení nevhodnějšího systému tepelných čerpadel, dále znalosti o technických požadavcích jednotlivých tepelných čerpadel, jejich bezpečnosti, filtraci vzduchu, propojení se zdrojem tepla a dispozičním řešením systému. Školení by rovněž mělo poskytnout dobrou znalost případných evropských norem platných pro tepelná čerpadla, příslušných vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Společenství. Školená osoba by měla prokázat následující klíčové dovednosti:
- i) základní pochopení fyzikálních a provozních principů tepelného čerpadla, včetně charakteristik jeho tepelného cyklu: souvislost mezi dolními teplotami tepelné jímky, horními teplotami tepelného zdroje a účinností celého systému, stanovení topného faktoru (coefficient of performance, COP) a faktoru sezónní účinnosti (seasonal performance factor, SPF),
 - ii) pochopení významu jednotlivých prvků a jejich funkce v rámci tepelného cyklu čerpadla, včetně kompresoru, expanzního ventilu, výparníku, kondenzátoru, armatur a spojovacích prvků, mazacího oleje, chladiva, možného přehřátí, ochlazení a podchlazení tepelného čerpadla, a
 - iii) schopnost zvolit typ a velikost komponent pro typické instalace, včetně stanovení typických hodnot tepelného zatížení různých budov a hodnot pro přípravu horké vody na základě údajů o spotřebě energie, stanovení potřebného výkonu tepelného čerpadla pro tento účel podle tepelné kapacity budovy a podle průředitelné dodávky proudu; stanovení prvků a objemu vyrovnávací nádrže a integrace doplňkového (bivalentního) topného systému.
- d) Teoretická část školení osob instalujících solární fotovoltaické a solární tepelné prvky by měla poskytnout přehled situace na trhu solárních prvků a porovnání nákladů a ziskovosti a měla by zahrnovat ekologické aspekty, komponenty, charakteristiky a dimenzování solárních systémů, výběr přesných systémů a určení rozměrů jednotlivých komponent, stanovení tepelných požadavků, protipožární předpisy, příslušné dotace a konstrukci, instalaci a údržbu solárních fotovoltaických a solárních tepelných systémů. Školení by rovněž mělo poskytnout dobré znalosti případných evropských norem platných pro danou technologii, jakož i certifikačních zásad, např. Solar Keymark, stejně jako odpovídající znalost vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Společenství. Osoba instalující solární fotovoltaické a solární tepelné prvky by měla prokázat následující klíčové dovednosti:
- i) schopnost bezpečně pracovat s požadovanými nástroji a požadovaným zařízením při dodržování bezpečnostních předpisů a norem, schopnost identifikovat nebezpečí spojená s instalátorskou, elektrikářskou a další činností při instalaci solárních zařízení,
 - ii) schopnost identifikovat systémy a jejich prvky specifické pro aktivní a pasivní systémy, včetně jejich mechanické konstrukce, a schopnost rozhodnout o umístění komponent i rozvržení a konfiguraci systému,
 - iii) schopnost určit požadovanou plochu instalace, orientaci a náklon solárních fotovoltaických prvků a prvků pro solární ohřev vody s přihlédnutím k možnému zastínění, oslunění, strukturální integritě a vhodnosti instalace pro danou budovu nebo dané klima a schopnost určit různé metody instalace vhodné pro rozmanité typy střech, včetně kompletního systémového zařízení požadovaného pro vyváženou instalaci, a
 - iv) specificky ve spojení s instalací solárních fotovoltaických systémů schopnost přizpůsobit schéma elektrického zapojení včetně stanovení proudů, schopnost zvolit vhodné typy vodičů a charakteristiky elektrických obvodů, stanovení vhodné velikosti, charakteristiky a umístění veškerého instalovaného zařízení a všech subsystémů včetně výběru vhodného propojovacího místa.
- e) Osvědčení vydané osobě provádějící instalaci by mělo být časově omezeno tak, že k jeho prodloužení bude nezbytný opakovací seminář nebo kurz.

PŘÍLOHA V

Pravidla pro výpočet dopadů skleníkových plynů z biopaliv, biokapalin a referenčních fosilních paliv

A. Typické a standardní hodnoty platné pro biopaliva, jsou-li vyrobená s nulovými čistými emisemi uhlíku v důsledku změny ve využití půdy

Způsob výroby biopaliva	Typické úspory emisí skleníkových plynů	Standardní úspory emisí skleníkových plynů
Ethanol z řepy cukrové	61 %	52 %
Ethanol z pšenice (procesní palivo nespecifikováno)	32 %	16 %
Ethanol z pšenice (lignit jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	23 %	16 %
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	45 %	34 %
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	53 %	47 %
Ethanol z pšenice (sláma jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	69 %	69 %
Ethanol z kukuřice vyrobený ve Společenství (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	56 %	49 %
Ethanol z cukrové třtiny	71 %	71 %
Podíl z obnovitelných zdrojů ethyl-terc.-butyl-etheru (ETBE)	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů u terc.-amyl-ethyl-etheru (TAEE)	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Bionafta z řepkového semene	45 %	38 %
Bionafta ze slunečnice	58 %	51 %
Bionafta ze sojových bobů	40 %	31 %
Bionafta z palmového oleje (proces nespecifikován)	36 %	19 %
Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobně)	62 %	56 %
Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného (*) oleje, resp. tuku	88 %	83 %
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	51 %	47 %
Hydrogenačně upravený slunečnicový rostlinný olej	65 %	62 %
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces nespecifikován)	40 %	26 %
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobně)	68 %	65 %
Čistý rostlinný olej z řepkového semene	58 %	57 %
Bioplyn z biologicky rozložitelného komunálního odpadu jako stlačený zemní plyn	80 %	73 %
Bioplyn z vlhké mrvy jako stlačený zemní plyn	84 %	81 %
Bioplyn ze suché mrvy jako stlačený zemní plyn	86 %	82 %

(*) Nezahrnuje živočišný olej, resp. tuk, pocházející z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 3 v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu (1).

(1) Úř. věst. L 273, 10.10.2002, s. 1.

- B. *Odhadované typické a standardní hodnoty pro budoucí biopaliva, která nebyla v lednu 2008 na trhu nebo byla na trhu pouze v zanedbatelném množství, byla-li vyrobena s nulovými čistými emisemi uhlíku v důsledku změny ve využívání půdy*

Způsob výroby biopaliva	Typické úspory emisí skleníkových plynů	Standardní úspory emisí skleníkových plynů
Ethanol z pšeničné slámy	87 %	85 %
Ethanol z odpadního dřeva	80 %	74 %
Ethanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	76 %	70 %
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z odpadního dřeva	95 %	95 %
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z cíleně pěstovaných energetických dřevin	93 %	93 %
dimethylether (DME) z odpadního dřeva	95 %	95 %
DME z cíleně pěstovaných energetických dřevin	92 %	92 %
Methanol z odpadního dřeva	94 %	94 %
Methanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	91 %	91 %
Podíl z obnovitelných zdrojů methyl-terc.-butyl-etheru (MTBE)	Stejně jako u použitého způsobu výroby methanolu	

C. *Metodika*

1. Emise skleníkových plynů z výroby a použití paliv, biopaliv a biokapalin v dopravě se vypočítají z tohoto vzorce:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee},$$

kde

- E = celkové emise z používání daného paliva;
 e_{ec} = emise původem z těžby nebo pěstování suroviny;
 e_l = anualizované emise původem ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy;
 e_p = emise původem ze zpracování;
 e_{td} = emise původem z přepravy a distribuce;
 e_u = emise původem z používání daného paliva;
 e_{sca} = úspora emisí vyvolané nahromaděním uhlíku v půdě díky zdokonaleným zemědělským postupům;
 e_{ccs} = úspora emisí vyvolané zachycením, sekvestrací a geologickým ukládáním uhlíku;
 e_{ccr} = úspora emisí vyvolané zachycením a náhradou uhlíku; a
 e_{ee} = úspora emisí v důsledku přebytečné elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny.

Emise z výroby strojního a jiného zařízení se neberou v úvahu.

2. Emise skleníkových plynů z paliv, E , se vyjadřují jako ekvivalent gramů CO_2 na jeden MJ paliva: $\text{g CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.
3. Odchylně od bodu 2 je možno u paliv používaných v odvětví dopravy hodnoty vypočtené jako $\text{g CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ upravit s přihlédnutím k rozdílům mezi palivy v hodnotě vykonané užitečné práce vyjádřené jako km/MJ . Takovou úpravu je možno uskutečnit jen v případě, že existují důkazy o rozdílech ve vykonané užitečné práci.
4. Úspora emisí skleníkových plynů vyvolané při používání biopaliv a biokapalin se vypočítají takto:

$$\text{ÚSPORA} = (E_F - E_B)/E_F,$$

kde

- E_B = celkové emise z biopaliva nebo biokapaliny a
 E_F = celkové emise z referenčního fosilního paliva.

5. Skleníkovými plyny pro účely bodu 1 jsou CO₂, N₂O a CH₄. Při výpočtu ekvivalentu CO₂ se uvažované plyny hodnotí takto:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Do emisí původem z těžby nebo pěstování surovin, e_{ec} , se započtou emise pocházející ze samotného procesu těžby nebo pěstování, emise ze získání surovin, emise z odpadu a úniků a emise původem z výroby chemikálií nebo produktů použitých při těžbě nebo pěstování. Zachycování CO₂ při pěstování surovin je vyloučeno. Prokázané úspory emisí skleníkových plynů v důsledku spalování odpadního plynu při těžbě ropy kdekoli na světě se odečítají. Jako alternativu skutečných hodnot emisí z pěstování surovin lze použít odhady úrovně těchto emisí, které je možno získat z používaných průměrných hodnot vypočtených pro geografické plochy rozsahu menšího než u ploch používaných pro výpočet standardních hodnot.

7. Anualizované hodnoty emisí pocházejících ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy, e_l , se vypočtou rozdělením celkových emisí rovnoměrně mezi dvacet let. Pro výpočet těchto emisí se použije následující pravidlo:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^1\text{)},$$

kde

e_l = anualizované emise skleníkových plynů původem ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy (vyjádřené jako ekvivalentní hmotnost CO₂ na jednotku energie biopaliva);

CS_R = zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená s referenčním využíváním půdy (vyjádřena jako hmotnost uhlíku na jednotku plochy, zahrnující jak půdu tak vegetaci). Za referenční využívání půdy se považuje využívání půdy v lednu 2008 nebo 20 let před získáním suroviny podle toho, který údaj je novější;

CS_A = zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená se skutečným využíváním půdy (vyjádřena jako hmotnost uhlíku na jednotku plochy, zahrnující jak půdu tak vegetaci). V případech, kdy dochází k hromadění zásob uhlíku po dobu přesahující jeden rok, stanoví se hodnota činitele CS_A jako odhad zásoby na jednotku plochy za období dvaceti let nebo v době zralosti plodiny, a to podle toho, která situace nastane dříve;

P = produktivita plodiny (vyjádřena jako energie biopaliva nebo biokapaliny na jednotku plochy za rok) a

e_B = bonus ve výši 29 gCO₂eq/MJ biopaliva nebo jiné biokapaliny, pokud je biomasa získávána ze znehodnocené půdy, která prošla obnovou, za podmínek stanovených v bodě 8.

8. Bonus ve výši 29 gCO₂eq/MJ se přidělí, pokud je prokázáno, že daná půda:

- nebyla v lednu roku 2008 využívána k zemědělským nebo jakýmkoli jiným činnostem a
- spadá do jedné z těchto kategorií:
 - půda závažným způsobem znehodnocená, včetně takové půdy dříve využívané k zemědělským účelům,
 - silně kontaminovaná půda.

Bonus ve výši 29 gCO₂eq/MJ se použije pro období maximálně 10 let od doby, kdy došlo k přeměně půdy na zemědělsky využívanou půdu, a to za předpokladu, že je zajištěn pravidelný nárůst zásob uhlíku, jakož i značné snížení eroze u půd spadajících do bodu i) a snížení kontaminace u půd spadajících do bodu ii).

9. Kategorie uvedené v bodě 8 písm. b) jsou vymezeny takto:

- „půdami závažným způsobem znehodnocenými“ se rozumí půdy, jež byly po značnou dobu výrazně zasořeny nebo vykazují obzvláště nízký obsah organických látek a jež jsou závažným způsobem erodované;
- „půdami silně kontaminovanými“ se rozumí půdy, které nejsou vzhledem ke kontaminaci vhodné k pěstování potravin nebo krmiv.

Tyto půdy zahrnují půdy, které byly předmětem rozhodnutí Komise podle čl. 18 odst. 4 čtvrtého pododstavce.

(¹) Kvocient získaný vydělením molekulové hmotnosti CO₂ (44,010 g/mol) molekulovou hmotností uhlíku (12,011 g/mol) se rovná 3,664.

10. Komise do 31. prosince 2009 přijme pokyny pro výpočet zásob uhlíku v půdě vycházející z pokynů IPCC z roku 2006 pro národní inventury skleníkových plynů – svazku 4. Pokyny Komise slouží jako základ pro výpočet zásob uhlíku v půdě pro účely této směrnice.
11. Emise původem ze zpracování, e_p , zahrnují emise z vlastního procesu zpracování, dále emise původem z odpadů a úniků a rovněž emise z výroby chemikálií nebo výrobků použitých při zpracování.

Při zohlednění spotřeby elektřiny, která není generována přímo v zařízení vyrábějícím příslušné palivo, se předpokládá, že intenzita emisí skleníkových plynů z její výroby a distribuce se rovná průměrné intenzitě emisí skleníkových plynů při výrobě a distribuci elektřiny v dané oblasti. Odchylně od tohoto pravidla mohou výrobci pro elektřinu vyrobenou samostatným zařízením generujícím elektřinu použít průměrnou hodnotu platnou pro dané zařízení, pokud není připojeno k rozvodné soustavě.

12. Emise z přepravy a distribuce, e_{td} , zahrnují emise pocházející z přepravy a skladování surovin a polotovarů i ze skladování a distribuce konečného výrobku. Tento bod se nevztahuje na emise z přepravy a distribuce zohledňované podle bodu 6.
13. Emise pocházející z použití paliva, e_w , se pokládají u biopaliv a biokapalin za rovné nule.
14. Úspora emisí vyvolané zachycením a geologickým ukládáním uhlíku, e_{cc} , které již nebyly započítány do e_p , se omezují na emise, ke kterým nedošlo v důsledku zachycení a sekvence emitovaného CO_2 v přímé souvislosti se získáváním, přepravou, zpracováním a distribucí paliva.
15. Úspora emisí vyvolané zachycením a náhradou uhlíku, e_{cc} , se omezují na emise, ke kterým nedošlo v důsledku zachycení CO_2 , jehož uhlík pochází z biomasy a používá se k náhradě CO_2 z fosilních paliv používaného v souvislosti s komerčními výrobky a službami.
16. Úspora emisí v důsledku přebytečné elektřiny z kombinované výroby, e_{ee} , se berou v úvahu ve vztahu k přebytečné elektřině generované zařízením na výrobu paliva využívajícím kogenerační princip, ovšem s výjimkou případů, kdy palivo používané v kogeneračním cyklu představuje druhotný produkt, který není zbytkem zemědělské plodiny. Při zohlednění této přebytečné elektřiny se předpokládá, že kapacita kogenerační jednotky je rovna minimální kapacitě potřebné k tomu, aby kogenerační jednotka dodávala tepelnou energii nezbytnou pro výrobu průměrného paliva. Úspora emisí skleníkových plynů související s touto přebytečnou elektřinou se pokládají za rovné množství skleníkových plynů, které by byly emitovány při výrobě stejného množství elektřiny v elektrárně s využitím stejného paliva, jaké se používá v kogenerační jednotce.
17. V případech, kdy v procesu výroby paliva vzniká kombinace paliva, pro které se počítají emise, a jednoho nebo několika dalších produktů („druhotných produktů“), rozdělí se emise skleníkových plynů mezi palivo (nebo jeho odpovídající meziprodukty) a druhotné produkty v poměru k jejich energetickému obsahu (stanovenému u druhotných produktů s výjimkou elektřiny jako spodní výhřevnost).
18. Pro účely výpočtu uvedeného v bodě 17 se emise takto rozdělované počítají jako $e_{cc} + e_f$ plus ty podíly e_p , e_{td} a e_{ee} , které se vztahují na výrobní kroky předcházející výrobnímu kroku, ve kterém vzniká předmětný druhotný produkt, včetně tohoto kroku. Došlo-li k přiřazení emisí druhotným produktům v některém z předchozích výrobních kroků životního cyklu, použije se pro předmětný účel místo těchto celkových emisí jen podíl těchto emisí přiřazený v posledním z těchto výrobních kroků meziprojektu vyráběného paliva.

V případě biopaliv a biokapalin se pro účely tohoto výpočtu zohlední všechny druhotné produkty včetně elektřiny, na kterou se nevztahuje bod 16, s výjimkou zbytků zemědělských plodin včetně slámy, bagasy, plev, kukuřičných klasů a ořechových skořápek. Energetický obsah těchto druhotných produktů, jejichž energetický obsah je záporný, se pokládá pro účely výpočtu za nulový.

Emise skleníkových plynů z odpadů, zbytků zemědělských plodin včetně slámy, bagasy, plev, kukuřičných klasů a ořechových skořápek a zbytků, které pocházejí ze zpracovatelských řetězců, včetně surového glycerinu (glycerin, který není rafinován), se považují v celém životním cyklu těchto odpadů a zbytků až do doby jejich získání za nulové.

V případě paliv vyráběných v rafinériích se pro účely výpočtu podle bodu 17 pokládá za analyzovanou jednotku tato rafinérie.

19. V případě biopaliv se pro účely výpočtu podle bodu 4 použije jako hodnota E_f referenčního fosilního paliva poslední známá skutečná hodnota průměrných emisí z fosilní složky benzínu a motorové nafty spotřebované ve Společenství tak, jak se uvádí podle ustanovení směrnice 98/70/ES. Nejsou-li tyto údaje k dispozici, použije se hodnota 83,8 g CO_{2eq}/MJ .

V případě biokapalin používaných k výrobě elektřiny se pro účely výpočtu podle bodu 4 jako hodnota E_F referenčního fosilního paliva použije 91 g $\text{CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

V případě biokapalin používaných k výrobě tepla se pro účely výpočtu podle bodu 4 jako hodnota E_F referenčního fosilního paliva použije 77 g $\text{CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

V případě biokapalin používaných ke kombinované výrobě se pro účely výpočtu podle bodu 4 jako hodnota E_F referenčního fosilního paliva použije 85 g $\text{CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

D. Rozložené standardní hodnoty pro biopaliva a biokapaliny

Rozložené standardní hodnoty pro pěstování: „ e_{ec} “ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g $\text{CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)	Standardní emise skleníkových plynů (g $\text{CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)
Ethanol z řepy cukrové	12	12
Ethanol z pšenice	23	23
Ethanol z kukuřice vyrobený ve Společenství	20	20
Ethanol z cukrové třtiny	14	14
Podíl z obnovitelných zdrojů u ETBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů u TAEE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Bionafta z řepkového semene	29	29
Bionafta ze slunečnice	18	18
Bionafta ze sojových bobů	19	19
Bionafta z palmového oleje	14	14
Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného (*)oleje	0	0
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	30	30
Hydrogenačně upravený slunečnicový rostlinný olej	18	18
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje	15	15
Čistý rostlinný olej z řepkového semene	30	30
Bioplyn z biologicky rozložitelného komunálního odpadu jako stlačený zemní plyn	0	0
Bioplyn z vlhké mrvy jako stlačený zemní plyn	0	0
Bioplyn ze suché mrvy jako stlačený zemní plyn	0	0

(*) Nezahrnuje živočišný olej, resp. tuk, pocházející z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 3 v souladu s nařízením (ES) č. 1774/2002.

Rozložené standardní hodnoty pro zpracování (včetně přebytečné elektřiny): „ $e_p - e_{ee}$ “ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g $\text{CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)	Standardní emise skleníkových plynů (g $\text{CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)
Ethanol z řepy cukrové	19	26
Ethanol z pšenice (procesní palivo nespecifikováno)	32	45
Ethanol z pšenice (lignit jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	32	45
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	21	30
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	14	19

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)
Ethanol z pšenice (sláma jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	1	1
Ethanol z kukuřice vyrobený ve Společenství (zemní plyn jako palivo v kogenerační jednotce)	15	21
Ethanol z cukrové třtiny	1	1
Podíl z obnovitelných zdrojů u ETBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů u TAEE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Bionafta z řepkového semene	16	22
Bionafta ze slunečnice	16	22
Bionafta ze sojových bobů	18	26
Bionafta z palmového oleje (proces nespecifikován)	35	49
Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobně)	13	18
Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného oleje	9	13
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	10	13
Hydrogenačně upravený slunečnicový rostlinný olej	10	13
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces nespecifikován)	30	42
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobně)	7	9
Čistý rostlinný olej z řepkového semene	4	5
Bioplyn z biologicky rozložitelného komunálního odpadu jako stlačený zemní plyn	14	20
Bioplyn z vlhké mrvy jako stlačený zemní plyn	8	11
Bioplyn ze suché mrvy jako stlačený zemní plyn	8	11

Rozložené standardní hodnoty pro přepravu a distribuci: „*e_{t,d}*“ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)
Ethanol z řepy cukrové	2	2
Ethanol z pšenice	2	2
Ethanol z kukuřice vyrobený ve Společenství	2	2
Ethanol z cukrové třtiny	9	9
Podíl z obnovitelných zdrojů u ETBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů u TAEE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Bionafta z řepkového semene	1	1
Bionafta ze slunečnice	1	1
Bionafta ze sojových bobů	13	13
Bionafta z palmového oleje	5	5
Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného oleje	1	1
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	1	1
Hydrogenačně upravený slunečnicový rostlinný olej	1	1
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje	5	5
Čistý rostlinný olej z řepkového semene	1	1
Bioplyn z biologicky rozložitelného komunálního odpadu jako stlačený zemní plyn	3	3
Bioplyn z vlhké mrvy jako stlačený zemní plyn	5	5
Bioplyn ze suché mrvy jako stlačený zemní plyn	4	4

Souhrnné hodnoty pro pěstování, zpracování, přepravu a distribuci

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)
Ethanol z řepy cukrové	33	40
Ethanol z pšenice (procesní palivo nespecifikováno)	57	70
Ethanol z pšenice (lignit jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	57	70
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	46	55
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	39	44
Ethanol z pšenice (sláma jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	26	26
Ethanol z kukuřice vyrobený ve Společenství (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	37	43
Ethanol z cukrové třtiny	24	24
podíl z obnovitelných zdrojů u ETBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
podíl z obnovitelných zdrojů u TAEE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Bionafta z řepkového semene	46	52
Bionafta ze slunečnice	35	41
Bionafta ze sojových bobů	50	58
Bionafta z palmového oleje (proces nespecifikován)	54	68
Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobně)	32	37
Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného oleje	10	14
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	41	44
Hydrogenačně upravený slunečnicový rostlinný olej	29	32
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces nespecifikován)	50	62
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobně)	27	29
Čistý rostlinný olej z řepkového semene	35	36
Bioplyn z biologicky rozložitelného komunálního odpadu jako stlačený zemní plyn	17	23
Bioplyn z vlhké mrvy jako stlačený zemní plyn	13	16
Bioplyn ze suché mrvy jako stlačený zemní plyn	12	15

E. Odhadované rozložené standardní hodnoty pro budoucí biopaliva a biokapaliny, které nebyly v lednu 2008 na trhu nebo byly na trhu pouze v zanedbatelném množství

Rozložené standardní hodnoty pro pěstování: „e_{cc}“ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)
Ethanol z pšeničné slámy	3	3
Ethanol z odpadního dřeva	1	1
Ethanol cíleně pěstovaných energetických dřevin	6	6
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z odpadního dřeva	1	1
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z cíleně pěstovaných energetických dřevin	4	4
DME z odpadního dřeva	1	1
DME z pěstovaných dřevin	5	5
Methanol z odpadního dřeva	1	1
Methanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	5	5
podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby methanolu	

Rozložené standardní hodnoty pro zpracování (včetně přebytečné elektřiny): „ $e_p - e_{ee}$ “ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)
Ethanol z pšeničné slámy	5	7
Ethanol ze dřeva	12	17
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou ze dřeva	0	0
DME ze dřeva	0	0
Methanol ze dřeva	0	0
Podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby methanolu	

Rozložené standardní hodnoty pro přepravu a distribuci: „ e_{td} “ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)
Ethanol z pšeničné slámy	2	2
Ethanol z odpadního dřeva	4	4
Ethanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	2	2
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z odpadního dřeva	3	3
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z cíleně pěstovaných energetických dřevin	2	2
DME z odpadního dřeva	4	4
DME z cíleně pěstovaných energetických dřevin	2	2
Methanol z odpadního dřeva	4	4
Methanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	2	2
podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby methanolu	

Souhrnné hodnoty pro pěstování, zpracování, přepravu a distribuci

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)
Ethanol z pšeničné slámy	11	13
Ethanol z odpadního dřeva	17	22
Ethanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	20	25
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z odpadního dřeva	4	4
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z cíleně pěstovaných energetických dřevin	6	6
DME z odpadního dřeva	5	5
DME z pěstovaných dřevin	7	7
Methanol z odpadního dřeva	5	5
Methanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	7	7
podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby	

PŘÍLOHA VI

Minimální požadavky na harmonizovaný vzor národních akčních plánů pro energii z obnovitelných zdrojů

1. Očekávaná konečná spotřeba energie

Hrubá konečná spotřeba energie při výrobě elektřiny, v dopravě a při vytápění a chlazení pro rok 2020 se zohledněním účinků politických opatření v souvislosti s energetickou účinností.

2. Národní odvětvové cíle pro rok 2020 a odhadované podíly energie z obnovitelných zdrojů při výrobě elektřiny, vytápění a chlazení a v dopravě

- a) cíl pro podíl energie z obnovitelných zdrojů při výrobě elektřiny v roce 2020;
- b) odhadovaný vývoj podílu energie z obnovitelných zdrojů při výrobě elektřiny;
- c) cíl pro podíl energie z obnovitelných zdrojů při vytápění a chlazení v roce 2020;
- d) odhadovaný vývoj podílu energie z obnovitelných zdrojů při vytápění a chlazení;
- e) odhadovaný vývoj podílu energie z obnovitelných zdrojů v dopravě;
- f) národní orientační plán členského státu podle čl. 3 odst. 2 a přílohy I části B.

3. Opatření k dosažení cílů

- a) přehled všech politik a opatření týkajících se podpory využívání energie z obnovitelných zdrojů;
- b) konkrétní opatření ke splnění požadavků článků 13, 14 a 16, včetně potřeby rozšířit nebo posílit stávající infrastrukturu, aby se usnadnilo začlenění množství energie z obnovitelných zdrojů, které je zapotřebí k dosažení národního cíle pro rok 2020, a dále opatření k urychlení schvalovacích postupů, opatření k odbourávání jiných než technologických překážek a opatření týkající se článků 17 až 21;
- c) režimy podpory členského státu nebo skupiny členských států určené k podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů při výrobě elektřiny;
- d) režimy podpory členského státu nebo skupiny členských států určené k podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů při vytápění a chlazení;
- e) režimy podpory členského státu nebo skupiny členských států určené k podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů v dopravě;
- f) konkrétní opatření na podporu využívání energie z biomasy, zejména pro další zvýšení využívání biomasy, zohledňující:
 - i) dostupnost biomasy: domácí potenciál i dovoz,
 - ii) opatření na zvýšení dostupnosti biomasy zohledňující ostatní uživatele biomasy (zemědělství a odvětví související s lesnictvím);
- g) plánované použití statistických převodů mezi členskými státy a plánovaná účast na společných projektech s dalšími členskými státy a třetími zeměmi:
 - i) odhadovaná přebytečná výroba energie z obnovitelných zdrojů ve srovnání s orientačním plánem, jež by mohla být převedena do jiných členských států,
 - ii) odhadovaný potenciál pro společné projekty,
 - iii) odhadovaná poptávka po energii z obnovitelných zdrojů, která má být pokryta z jiných zdrojů než z domácí výroby.

4. Hodnocení

- a) celkový očekávaný příspěvek jednotlivých technologií pro energie z obnovitelných zdrojů za účelem splnění závazných cílů do roku 2020 a orientačního plánu týkajícího se podílu energie z obnovitelných zdrojů při výrobě elektřiny, vytápění a chlazení a v dopravě;
 - b) celkový očekávaný příspěvek opatření k zajištění energetické účinnosti a úspor energie za účelem splnění závazných cílů do roku 2020 a orientačního plánu týkajícího se podílu energie z obnovitelných zdrojů při výrobě elektřiny, vytápění a chlazení a v dopravě.
-

PŘÍLOHA VII

Započtení energie z tepelných čerpadel

Pokud jde o podíl aerotermální, geotermální nebo hydrotermální energie využitě tepelnými čerpadly, jež se považuje za energii z obnovitelných zdrojů pro účely této směrnice, E_{RES} se vypočítá podle tohoto vzorce:

$$E_{RES} = Q_{usable} * (1 - 1/SPF)$$

kde

- Q_{usable} = odhadované celkové teplo využitelné tepelnými čerpadly, jež splňují kritéria uvedená v čl. 5 odst. 4, uplatňováno takto: Přihlíží se pouze k tepelným čerpadlům, u nichž je $SPF > 1,15 * 1/\eta$.
- SPF = odhadovaný faktor průměrné sezónní účinnosti u těchto tepelných čerpadel.
- η = poměr mezi celkovou hrubou výrobou elektřiny a primární spotřebou energie pro výrobu elektřiny, a vypočítá se jako průměr EU založený na údajích Eurostatu.

Do 1. ledna 2013 Komise stanoví pokyny, jak mají členské státy odhadovat hodnoty Q_{usable} a SPF u různých zařízení a technologií tepelných čerpadel, přičemž zohlední rozdíly v klimatických podmínkách, zejména velmi studené klima.
